

OŠ n.h. Maksa Pečarja Črnuče

Vrtiljak

Letnik 2013/2014

Maj, 2014

Vrtiljak 2013/2014:

Uvodnik	stran 3
1. razred	stran 4
2. razred	stran 6
3. razred	stran 8
4. razred	stran 10
5. razred	stran 14
6. razred	stran 17
8. razred	stran 18
Drobtinice iz popotne malhe	stran 24
Mnenja o glasbeni predstavi	stran 24
Bralni kotiček	stran 25
Stripi	stran 26

Mladi novinarji in avtorji besedil: učenci OŠ n. h. Maksa Pečarja

Sodelavci: učenci in učitelji OŠ n. h. Maksa Pečarja

Likovni izdelki: učenci OŠ n. h. Maksa Pečarja

Urednik pomočnik: Luka Pepelnjak

Oblikovanje: Luka Pepelnjak

Glavna urednica: Nataša Sitar

Fotografije: arhiv šole in mladih novinarjev

Lektoriranje: Nataša Sitar

Naslovnica: Meta Valenčič, Nina Pust

Izdaja: OŠ n.h. Maksa Pečarja

Maj, 2014

Uvodnik

Dragi bralci in soustvarjalci Vrtiljaka!

Šolsko glasilo je ponovno tukaj. Novo, sveže in bogato obloženo z zgodbami, pesmimi, prigodami in likovnimi izdelki učencev naše šole. Veliko učencev se je za to priložnost še posebej potrudilo, zato si vsi skupaj in vsak posebej zaslužijo posebno pohvalo. Želim vam še

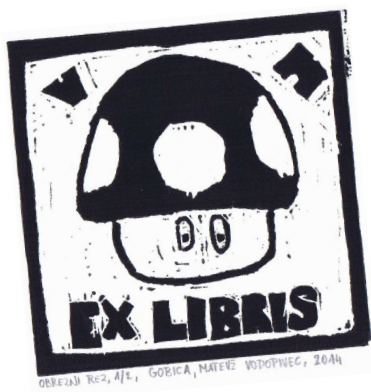
veliko pisateljskega navdiha in poguma, da boste svoje zgodbe še naprej delili z nami.

Hvala članom novinarskega krožka, ker so pridno pomagali pri pripravi in Luki Pepelnjaku za odlično opravljeno delo oblikovalca.

Naj bodo topli pomladni dnevi obarvani z

glasbo, plesom in petjem. Srečno!

Nataša Sitar, urednica

Novinarski krožek

Vsak ponedeljek se novinarji zberemo in pišemo o različnih stvareh, ki so se zgodile ali se še vedno dogajajo in so aktualne.

Pišemo članke in jih objavljamo na spletni strani naše šole, kjer učence obveščamo o minulih dogodkih. Pišemo o stvareh, ki so

nam všeč ali nas zanimajo. Pišemo različne prispevke in intervjuje (opravimo jih sami) ter mnenja o različnih stvareh.

Novinarji so večinoma osmarji, občasno pa se nam pridružijo tudi sedmi in šesti razredi.

Novinarski krožek

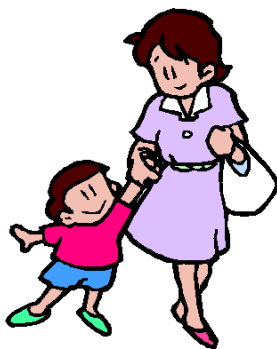
deluje že več let in ker bi radi, da bo potekal tudi naslednje leto te vabimo, da se nam pridružiš.

Naša spletna stran:

<http://novinarmp.hosted.me>

Letos ima novinarski krožek prvič spletno stran, kjer so prispevki objavljeni bolj pogosto.

1. razred

Misli ob dnevu žena - 1. A

MAMI IMAM TE RAD/A ZATO, KER ...

si prijazna. **NIKOLA, OŽBEJ, VAL, ARJA**

mi kupiš čokolado. **JAKA**

greva skupaj na sprehod. **KATJA Č.**

si me rodila. **NEJC E. , JULIJA**

skrbiš zame. **VALERIJAN, DINO, BENITA**

se skupaj igra. **KATJA K.**

si zabavna. **BRINA**

mi pomagaš pri pospravljanju igrač. **MAŠA**

narediš odlično lazanjo. **NEJC M. , BLAŽ O.**

dobro kuhaš. **MARK, SARA P.**

mi pripraviš kosilo. **SERGEJ**

spečeš odlično musako. **IVONA**

mi kupiš igrače. **TJAŠ**

mi kuhaš. **LAN**

Z BABI GREM...

na sprehod. **NIKOLA, ARJA, TJAŠ, OŽBEJ**

na pizzo. **JAKA**

v trgovino. **KATJA Č., MARK, VAL, BLAŽ O.**

v Izolo. **NEJC E.**

na morje. **MAŠA**

v šolo. **VLERIJAN**

v ZOO. **KATJA K.**

v mesto. **BRINA**

na Križno Goro. **NEJC M.**

v Stari Grad. **DINO**

kupit darilo za moj rojstni dan.

SERGEJ, LAN

na izlet z vlakom. **IVONA**

na sladoled. **JULIJA, SARA P.**

na avtobus. **BENITA**

jahat konja. **SARA V.**

TETA JE NAJBOLJŠA TAKRAT, KO...

mi dovoli gledati televizijo. **NIKOLA**

greva na sladoled. **JAKA**

naju z Niko pelje v kino. **NEJC E.**

mi kupi igračo. **VALERIJAN**

lahko prespim pri njej. **OŽBEJ, ARJA, TJAŠ**

greva na sprehod. **BRINA**

je smešna. **MAŠA**

greva v trgovino. **NEJC M.**

mi vošči rojstni dan. **DINO, BLAŽ O.**

pride k meni na obisk. **MARK**

gre z mano na pizzo. **VAL**

je »lumpa«. **IVONA**

se hecava. **JULIJA**

mi naredi presenečenje. **SARA P.**

Če bi bil/a Božiček ali Dedek mraz bi ...

- Uničil vse petarde. (Boštjan)

- Vse otroke naredil pridne. (Nal)

- Pogasil vse velike požare. (Marko)

- Prepovedal sekanje jelk ob božiču. (Maj)

- Nahranila vse lačne ljudi. (Anja)

- Naučil ljudi ločevati odpadke. (Matic)

- Vse bacile začarala v prijazne bacile, da bi bili vsi zdravi. (Lana Neja)

- Obdarila čisto vse

ljudi. (Ema)

- Določil, da morajo biti vsi okraski narejeni doma. (Hugo)

- Vse zasnežila. (Špela)

Korenjak - 1. C

Korenjak zjutraj zgodaj vstane,
korenjak zvečer ne spi.
Korenjak ponoči sanja, da lopove lovi.
Korenjak v šoli vedno posluša in
se ničesar ne boji.

Čebela in smreka - 1. D

Nekega dne je pihal močan veter. Čebelico je odneslo na smreko. Tam ji je bilo všeč in odločila se je, da bo na smreki ostala. Vendar je pogrešala svoj čebelnjak in prijateljice čebele. Smreka je bila zelo vesela, da je imela novo prijateljico. Nov domek ji je bil všeč, ampak pogrešala je svoj pravi dom. Čbelica je odletela in odšla iskat svoj čebelnjak, a ga ni našla. Vsak dan ga je iskala. In končno ji je uspelo. Zahvalila se je smreki za prijaznost in se vrnila v svoj čebelnjak.

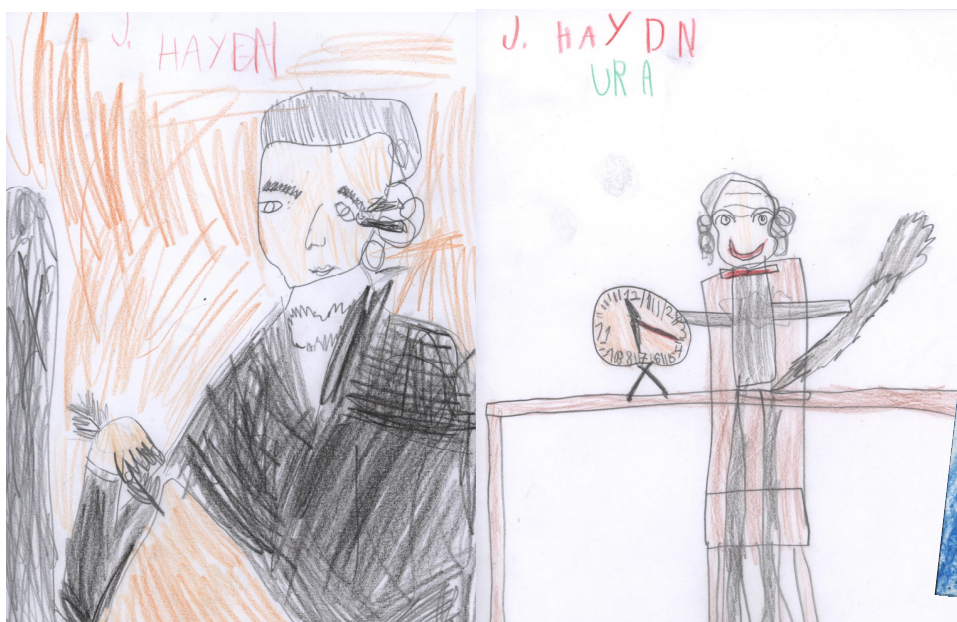
Čebela in med - 1. D

Din don, je pozvonilo pri vratih. Odprl sem in zagledal čebelo. Vprašal sem jo :« Kaj želiš čbelica? » Povedala mi je, da ji je medved pojedel ves med. Skupaj sva odšla po učence iz 1.d. Ko nas je čbelica pripeljala do brloga, je medved še spal. Potem je čbelica glasno rekla: »To je ta medved, ki mi je pojedel med!«

Medved se je zbudil in vprašal :«Kdo ste vi?« »Mi smo učenci iz 1.d. Zakaj si pojedel ves med?« so ga vprašali otroci. »Ker mi je zmanjkalo zaloge hrane.«

»Zakaj pa si pojedel tako hitro vso zalogo?« so ga ponovno vprašali.

»Ker sem bil lačen. Z medom se pa zelo rad sladkam, ker je zelo dober in zdrav!«

Filip K. (1. C): J.

Val (1. C): J.Haydn

Ava (1. D): Mama

2. razred

Novoletne želje 2. B

**»Jaz si želim, da se
vsi na svetu
počutimo lepo!«
Jani Poljak, 2.B**

- Jaz si želim igračo geparda, moja sestra Evelin pa igračo Fifi. Gaja Špunt, 2. b
- Rad bi izboljšal pridnost v šoli, in se tako potrudil, da bi imel same dobre ocene. Jaša Grzetič, 2. b
- Želim si, da bi se v družini lepo razumeli ter da se moji sošolci in prijatelji ne bi kdaj hudo poškodovali. Sebi pa želim, da bi se med zimskimi počitnicami imela čim lepše. Ajda Banko, 2. b
- Želim si, da moji sošolci ne bi nagajali, da bi se lepo razumeli in bili dobri prijatelji. Tudi sebi želim, da bi bil zelo dober v vsem. Oskar Hren Kovačič, 2. b
- Jaz si želim, da se vsi na svetu počutimo lepo! Jani Poljak, 2. b
- Želim si, da bi se s svojo mlajšo sestrico dobro imeli in veliko igrali. Izabela Rudolf, 2. b
- Jaz si želim kužka. Svojim sorodnikom pa želim veliko sladkarij. Luka Banko, 2. b
- Rad bi imel dve novi plišasti igrački. Očiju in mami pa želim lepo novo leto. Jan Cedilnik, 2. b
- Svoji sestri želim, da bi še naprej tako dobro igrala košarko. Sebi pa želim, da bi bila še boljša v nogometu. Zara Kramžar, 2. b
- Jaz si želim, da smo vsi srečni in da revni otroci dobijo hrano in denar. Tomi Poljak, 2. b
- Moje novoletne želje so, da bi imel same nove in moderne igrače. Samo Breznik, 2. b
- Svoji sestrici Tjaši želim, da še naprej tako dobro igra violino! Matic Videnič, 2. b
- Želim si veliko dobrih ocen in veliko dobrih prijateljev. Pa še veliko zdravja! Nejla Hadžikadunić, 2. b

2. B in glasba

Jaz imam rada glasbo. Poslušam jo skupaj z družino. V šoli najraje pojem in plešem ljudsko pesem Lepa Anka. Melisa, 2.b

Super rada imam glasbo! Rada poslušam zvoke kitare. Doma imam klavir, na kate-rega ves čas igram. Imam pa tudi flavto.

Lia, 2.b

Jaz igram harmoniko. Nanjo se učim igrati v glasbeni šoli. Najraje igram skladbo: Preljub šent Lenart. Oskar, 2.b

Rada imam veselo glasbo. Najraje imam pesem Ti ti ti, ti moja rožica, ki jo vidim na

televiziji.
Ana Mari, 2.b

Rada imam pesem Ledeno kraljestvo. Poslušam jo skupaj s svojim bratcem. Rada tudi plešem hitre plesse!
Zoja, 2.b

Strah - zunaj je votel, okrog pa ga nič ni 2. D

Strah me je...

... da bom padel s kolesa in si razbil glavo. (Tim)

... teme, nočne more, smrti, škorpionov. (Manuela)

... bilo ,ko sem bila prvič sama doma. Strah sem premagala z gledanjem televizije. (Marina)

... jaz sem se bala zaspiti na noč čarovnic. Šla sem na stopnice, kjer je svetloba, se usedla in zaspala. (Ajla)

... ko gledam strašen film. (Nikola)

... moje sestre, ko dela čudne reči. Strah me je bilo, ko sem bila prvič sama doma. Med igro sem pozabila na strah. (Kora)

... ko smo šli v trgovino, je bila velika gneča in sem se izgubil. (David)

... ko sem bila sama ponoči v sobi. (Viva)

... teme. Potem prižgem luč in ni me več strah. (Igor)

... ko so me hoteli pretepsti. Hitro sem šel povedat učiteljici. Tudi nočne more me je strah. (Lovro)

... groznega glasu ponoči. (Jan)

... raka. Strah preženem, da grem stran od njega. (Urša)

... teme. (Rok)

... ko je mami šla po Davida, sem se zjokal, ker sem bil sam doma. Prižgal sem televizor. (Damjan)

...teme. Takrat zaspim pri mami. (Ema)

...višine. Takrat ne smem gledati dol. (Aljaž)

...lopova, ki bi prišel v hišo. Kar čez glavo se pokrijem. (Lana)

...ko so se v dvigalu ugasnile luči. Kričal sem: Odprite! (Luka)

Učenci 2. d

Hvaležnost - 2.D

Hvala:

• Vsem, ki delijo moje zvezke. (Kora)

• Aljažu za skupno igro. (Timon)

• Emi, ki mi posodi barvico, če je ne najdem. (Lucija)

• Božičku za darila. (Biba)

• Nikoli, ki mi je za rojstni dan prinesel darilo, ki sem si ga zelo želel. (Lovro)

• Marini, ko greva skupaj na igrišče. (Ajla)

• Davidu, ker mi posodi lepilo. (Kora)

• Igorju za dobro igro

pri med dvema ognjema. (Luka)

• Učiteljici Lili za lepo risbico v spominski knjigi. (Lana)

• Lovrotu, ker sva dobra prijatelja in riševa skupaj. (Nikola)

• Aljažu, ker lahko vedno pridem na obisk k njemu. (Igor)

»Hvala učiteljici Lili za lepo risbico v spominski knjigi.« Lana, 2.D

3. razred

Basni

Zajec in polž

»Kdor ne razmišlja, pa čeprav je najhitrejši, še proti najpočasnejšemu izgubi.«

Nekega dne je zajec skakal ob vrtu s solato. Ko je pogledal na okusno solato, je zagledal polža. Odločil se je, da ga bo izzval na tekmo po gozdni poti. Zajca je vprašal, ali ne stane v gozdu. Zajec mu je pritrdil. Polž je nato predlagal, da bi tek-

movala, kdo pride prej domov. Zajcu je bil predlog všeč.

Ko sta prišla na start, je pikapolonica dala startni znak. Zajec se je zelo hitro pogнал. Komaj je naredil dva koraka, že je polž zavpil: »Sem že doma!«

Zajec ga je začudeno pogledal, polž pa je rekel: »Hišica na hrbtu je moj ljubi dom.«

Kdor ne razmišlja, pa čeprav je najhitrejši, še proti najpočasnejšemu izgubi.

Nik Ustar, 3. C

Pikapolonica in metulj

»Bodi zadovoljen s tem, kar imaš, da ne izgubiš še česa drugega, kar imaš.«

Nekoč je živel metulj. Ni bil zadovoljen sam s seboj. Zdelo se mu je, da je zelo grd. Toda njegova sosedka pikapolonica je mislila, da je zelo lep.

Nekega dne je metulj vprašal pikapolonico, kaj naj naredi, da bo

lepši. Pikapolonica ga je popeljala do lonca z barvami. Metulj se je takoj pobarval z različnimi barvami. Zahvalil se je pikapolonici in poskušal odleteti domov. Toda ni mi uspelo, ker je prah za letenje, ki ga je imel na krilih, odpadel.

Od takrat metulj ne leti več, a je lep.

Nauk: Bodi zadovoljen s tem, kar imaš, da ne izgubiš še česa drugega, kar imaš.

Luka Malovič, 3. C

Krava in čmrlj

»Ni važno ali letiš ali si na tleh, važno je, da se dobro počutiš.«

Bil je lep sončen dan. Krava Mili se je pasla na travniku. Čez nekaj časa je k njej priletel čmrlj Stanko. Malo je letal nad Mili, pa okoli nje in končno jo je vprašal, če bi se igrala z njim. Igrala sta se veliko različnih iger, najdlje pa skrivalnice.

Potem pa je čmrlj Stanko kar naenkrat rekel Mili, da je čudna, ker ne zna leteti. Odvrnila mu je, da četudi ne letiš, važno, da se dobro počutiš. Čmrlj Stanko pa je ni poslušal in je raje odletel domov. Mili je gledala za njim in si

sama pri sebi rekla: »Kakšen važič!«

Nauk: Ni važno ali letiš ali si na tleh, važno je, da se dobro počutiš.

Urša Presker, 3. C

Čebelica in pajek

Bil je lep sončen dan. Na prelepem travniku sta se srečala čebelica in pajek. Nekaj časa sta se družila, potem pa je pajek povabil čebelico na tekmo. Predlagal je, da po tekmi podarita drug drugemu za nagrado jabolko. Čebelica se je strinjala.

Tekma se je začela. Bilo je

zabavno in končalo se je z izenačenjem. Kot sta se dogovorila, je vsak dobil jabolko. Čebelica se je odločila, da ga bo pojedla kasneje. Pajek pa je kar takoj zagrizel v jabolko. A zagrizel je v jabolko, ki ga je sam pripravil za čebelico. Tako je ugriznil v zas-trupljeno jabolko, ki ga je

pred tekmo sam zastrupil, da bi čebelica umrla.

Ne pozabite: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Tinkara Banko, 3. C

»Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Žaba in polž

Srečala sta se žaba in polž.

Žaba se je hvalila pred polžem, da ona lahko živi na kopnem in v vodi. Jajčeca odloži v vodo in mladički tam pridejo na plavno kot paglavci, ki nato odraščajo v vodi. In to je res nekaj najboljšega! On, polž, pa s svojo počasnostjo sploh ne pride nika-

mor. Kaj šele njegovi mladički!

Polž pa ji odvrne, da njegovi mladički odrastejo prav tako hitro in mogoče celo hitreje kot njeni. Sploh pa ni važna hitrost, ampak kakšen si po srcu. Tudi to, kje živiš, v vodi ali na kopnem, njemu ni pomembno. Njemu je njegov dom vreden veliko

več kot to, da bi živel v vodi. Mogoče je tam kaj zanimivega, a svojega doma ne bi nikoli zamenjal. In sta se razšla.

Nauk: Vsak naj živi po svoje in se ne vtika v druga življenja.

Brina Likar Kramberger, 3. C

»Vsak naj živi po svoje in se ne vtika v druga življenja.«

Pasji Bazen

Naši kužki so premišljevali, kaj bi delali. Tokrat se je domislil Aro. Rekel je: «Danes gremo na bazen.» Vsi so bili navdušeni. Najprej so se ogreli. Dik je bil malo nagajiv. Stopil je na tisto, ki te vrtil. Odnoslo ga je v mali bazen, kjer so plavali mlajši kužki. Potem so šli v mehurčke, žgečkalo jih je, da so se osvežili. Igrali so se vojno z vodnimi topovi. Ko so zadeli Fredija, ga

je odneslo. Nato so postavili vodni poligon. Potem so se spuščali po toboganu. Taci je spodrsnilo, ker se je peljala po nogah in naredila krog okoli cevi, kjer so se dričali. Nato so šli skozi tunel. Voda je špricala povsod, Dino je bilo strah, a se je hitro privadila. Nato je prihajalo najboljšo: vožnja z vodnimi skuterji skozi valove. Dolija je vrglo iz prvega na drugi tobogan. To je bilo veselja! V kateri plavalni center? V

Atlantis, seveda. Naslednji dan so se pripeljali s tovarnjakom. Pripeljali so govedino, teletino, jagnjetino, vodne obroče, vodni trampolin, vodne blazine in plavajoče žogice. Postavili so poligon, nato so skuhali kosilo in se zabavali.

Luka Malovič, 3. C

4. razred

Pomlad

Drobni ptički pojejo,
mojo drobno pesmico,
pomlad je naš čas,
ko gremo v sanjsko vas.

rožice se zbudijo,
zvončki zazvonijo,
lepo drobno melodijo.

Aleksa Antić

Narava se prebuja
Pomladi ptice nazaj k nam
letijo.
Takrat cvetlice na travnikih se
zbudijo.
Sonce na nebu dalj časa stoji.
Zato otroci veseli smo vsi.

Pomladi se naši ptički ženijo.
Potočki v naše reke hitijo.
Otroci drug za drugim ližejo
sladoled.
Jaz pa vem, da je boljši kornet.

Gabrijel Meh, 4. a

Ko pride k nam pomlad,
So otroci razigrani,
Ptički nasmejani,
rožice rdeče
in usta polna sreče.

Drsalke v omari
spet sanjajo ledeni led,
smučke in pa sanke
zamenjal je bicikelj spet.

Žiga Pečnik, 4.a

Zvončki in trobentice,
posijalo sončece,
in pregnalo je hlad,
prišla je pomlad!

Šla se bom igrat,
sred zelenih trat,
rožice nabrat,
mamici jih dat.

Maria Turk, 4. a

Pomlad je kot najlepši dan,
Pomladi se že vsi
veselimo ker, je
Prav toplo in nič mrzlo.

Prijatelji se na igrišču
zbiramo
in se igramo igrice.

Miha Klopčič, 4. a

Pomlad je cvetoča,
okoli nas je polno rož, živali,
veselja,
Mrzel led se je že stopil in
lastovice so priletele nazaj.
Ampak jaz sem najbolj vesel,
ko posije sonce, dnevi so daljši,
jaz pa sem ves dan na zraku.

Nejc Celar, 4. a

Ko prva veja ozeleni,
Ko prva roža zacveti,
ko sneg za hišo nam skopni,
takrat pomlad v deželo prihititi.
Mrzla zima od nas odhiti,
toplo sonce nas zbudi.

Ko se prve mucke skotijo,
Zvončki zacvetijo,
ter trave ozelenijo.
Pomlad najlepši letni čas je,
Ker razveseli moje srčece.

Anja Kovač, 4. a

Pomladi, ko ptički žvrgole,
ko rožice cvete,
veter z listki se igra,
in sonce te z žarki po glavi
žgečka.

Ko pa pridem na travnik
cvetoči,
tam voda šumlja,
veter se z regratovimi lučkami igra,
jaz pa se smejem kar se le da.

Eva Medjimurec, 4. a

Pomladi vsi se veselimo,
ko narava oživi,
gozdovi nam ozelenijo
In sadno drevje
zacveti.

Sonce spet bo toplo
grelo,
In oživel bo vse,
Postalo vse bolj vese-
lo kot pozimi je bilo.

Nik Stropnik, 4. a

Prišla je pomlad.
To imam rad.
Je zunaj lepo ,
ko rože cveto.

Dnevi so daljši,
krajše noči,
jaz pa bi žogo
brcal vse dni.

Sem zvončke nabral,
jih mamici dal,
vesela je bila ,
da pomlad je prišla.

Maks Šolinc, 4. a

Pomlad je vesela,
da bi kar zapela.
sonce pa greje,
in se zraven smeje.

Rože cvetijo,
drevja pa zelenijo.
Na oknu moje mame,
zjutraj sonce me predrami.

Pomlad najlepša je,
saj sonce toplo greje me,
rožice zacvetijo ,
trave pa ozelenijo.

Gaja Gosar, 4. a

K nam prišla je spet pomlad,
vsak od nas ima jo rad.

Pomladno cvetje zacveti,
življenje novo se zbudi.

Čebele, čmrlji že brenčijo,
ptički veselo žvrgolijo.

Sonce zemljo toplo greje
in se ji veselo smeje.

Otroci so se ven podali,
da se bodo naigrali.

Nejc Glavač , 4.a

Travnik lep zelen je
rad,
saj sneg skopnel je.
Daleč
stran, naslednje leto
pride
k nam, zasnežil bo
hribe daleč stran.

Otroci pa igrajo se na
lepo
zelenem travniku,
tam skačejo,
pojejo, igrajo se, saj
pomlad je prišla.

Peter Verč, 4. a

Na polju rožice cveto,
oj trajlali, oj trajlala.
Z neba nam sveti
sonček zlat,
že prišla je k nam
pomlad.

Pomladni čas niko-
mur spati ne pusti,
Vse že brsti in zeleni.
Ptički na drevju vese-
lo pojó,
da tudi nam pri srcu
je vse bolj toplo.

Tia Klun, 4. a

Sneg je skopnel,
se nov začetek je
začel.
To je pomlad,
katero ima vsakdo
rad.
Ptički so na veji zaž-
vrgoleli,
in še naprej tako lepo
peli.
Pomlad je zelena
ter svetlo rumena.
Pomlad imam rada,
in mi je všeč tako kot
čokolada.

Urška Markovič, 4. a

Pomlad je najboljši letni
čas, je jutro za naravo,
za nas pa se začenja čas
za zabavo.

Pomladi se vsi veselimo,
saj sadja in cvetja dobi-
mo.
Narava se odene v ze-
leni plašč , mi pa slečemo
se vse do kratkih hlač.

Neja Čižman, 4. a

Pri našem dedku in
babici je lepo,
saj imata cel kup ras-
tlin,
ki cveto.
Nežna rumena narcisa
in
močni rdeči tulipan,
se zibljeta tja na sončno
stran.

Na drevesu ptičja hiška,
v njej si naredila gnezdo
je sinička.
Črni mačkon se potuh-
njeno

plazi med grmički,
da pojedel bi naši sinički.

To je grdo in se ne sme,
saj ptički so koristni.
Sitni mačkon preplaši se,
ker mi branimo naše koristne pti-
čice.

Ko se majhne sinčke izvale,
od mamice in očka kosilo dobe.
Tako se pomladanska rima konča
in svet preplavi mavrica.

Javor Brin Zelinka, 4. a

Ptički pojo,
ko se pomladi zalju-
bijo.
saj pomladi vse živali
in rastline
se pomladno zaljubi-
jo.

Pomlad ima vsakdo
rad, saj takrat je lju-
bezen v zraku.
Takrat se ptički ženi-
jo in skupaj,
na pomladnem soncu
gnezdece delajo.

Pomladi jaz rojstni
dan imam,
in zato še rajši jo
imam.

Tija Melkič, 4. a

Pomladni oblaki so kot
smetana
na vrhu sladoleda,
so kakor brada in lasje
vesoljnega pradedi,
oblaki so ležalniki,
ki nas nosijo med sanje
in vsak si kdaj pa kdaj
želi,
da bi se zleknil nanje.

Oblaki — to so ladjice,
ki plovejo v daljave,
labodi so, ki pod perut
so skrili trudne glave,
so potepuhi, ki zaman
bi sonce radi ujeli,
oblaki so najlepši,
ko so belo beli.

Erik Baloh, 4. a

Pomladi se veselim,
ko na travnik pobi-
tim. Sonce močno
greje,
marjetica, ivanjščica
se mi smeje.

Ptički na drevju
pomladno pesem
pojo.
Rajajmo, rajajmo
veselo, pomladi zav-
riskajmo.

Pomladi se veselim,
ko na travnik pobi-
tim.
Rajajmo, rajajmo
veselo, pomladi zav-
riskajmo.

Ana Zagorec, 4. a

Baraba in zlati zmajski kristal

Nekoč za devetimi gorami, za devetimi morji je bila majhna vasica. V njej so živeli ljudje in zmaji. Ljudje sprva niso vedeli, da so zmaji prijazna bitja. Nekega dne se je iz zlatega jajca izlegel mali zmajček. Nekemu dečku iz družine je bil ta zmajček zelo všeč. Spraševal se je, če bi ga lahko vzgojil v mogočnega zmaja. Pa mu oče in mama nista dovolila. Mislila sta, da ga bo zmaj poškodoval. Ampak deček ni obupal. Ta zmaj je bil res nekaj posebnega. Naučil se je leteti, ko je bil še čisto majhen.

Ko je nekega dne mama odšla po hrano za mladiča zmaja, jo je napadel velik in močan dinosaver. Mama zmajevka se ni predala, ampak dinosaver je zmagal. Mladič je začel jokati, ko je izvedel za to. Jokal in jokal je, dokler ga ni slišal in prišel deček po imenu Hofen. Zmaju je dal ime Baraba. Barabo je hodil hraniti in tudi vodo mu je nosil na skrivaj.

Ko je bil Hofen star sedem let, sta z Barabo odletela in na drugem otoku našla zlati zmajski kristal. Le-ta pa je dal Barabi čarobno moč.

Medtem, ko sta si ogledovala zlati zmajski kristal, ju je napadel močni dinosaver, ki je ubil Barabino mamo. Baraba se je spopadel z dinosavrom, da bi se maščeval za mamino smrt. Temu dinosavru je bilo ime Nijen. In veljal je za najmogočnejšega dinosavra daleč naokoli. A kljub temu je bil Nijen v tem boju poražen, kajti Baraba je zmagal samo zaradi čudežne moči zmajskega kristala.

Baraba in Hofen sta se po bitki vrnila nazaj v vas in vaščani so samo za njiju priredili parado. Mati in oče sta bila na Hofna zelo ponosna. Baraba pa je postal glavni stražar otoka. In tako so vsi srečno živeli do konca svojih dni.

Deni Poljak, 4. b

Glasba dežuje

Nekoč je živela deklica po imenu Sanja. Stara je bila sedem let. Hodila je v šolo, a se je razlikovala od ostalih. Oboževala je glasbo. Sošolci je niso marali, saj je živela v revni družini.

Nekega dne ji je oče rekel, naj v tisto, kar si želi, verjame in mogoče se ji želja uresniči. Želela si je, da bi glasba deževala. O želji je govorila s starši, pa sta se očka in mama le smejala, saj sta vedela, da se to ne more zgoditi.

Nekaj dni kasneje pa se je ulilo kot iz škafe. Ni padal dež, ampak nekaj lepega z lepo melodijo. Bile so note. Sanja jih je lovila in lovila. Ko je dež prenehal, sta Sanjina starša osupnila. Sanjina domišljija se je uresničila..

Zabava z dobro glasbo se je nadaljevala, a naprej vam ne morem pripovedovati, saj mi je pregorela žarnica in ostali sva le še jaz in črna tema.

Karin Pust, 4. b

Moja pesem o pomladi

To je moja pesem o pom-
ladi,
zraven ptički so prav radi,
vsi so srečni pri pomladi.

Vsako jutro priletijo,
na mojem oknu obsedijo.
Ptički vode se bojijo.

Joj, kako letijo!
Čez vodo,
čez goro.
Vse je spet lepo.

Aleksander Arlič, 4. c

Ko je prišla
pomlad,
je drobna
ptičica prišla.

Zapela čiv čiv čiv
tako lepo,
da kar na
jok je šlo.

Na koncu pa
vsi nasmejani
in pred travnikom zbrani.

V Ljubljani so
ptički zbrani
in pojejo pesmico
o Ljubljani.

Nina Oblak, 4. c

Trate zelenijo,
ptički žvrgolijo.
Roža zacvete,
nič ne uvene.

Sonce greje nas vse,
mavrica čez morje gre.
Pomlad prišla je k nam,
ko lepo cveti žafran.

Julija Skrt, 4. c

5. razred

Majhen bor

**»Ptice raznih barv
so se lovile, deklica
je nežno igrala na
harfo in veter je
lahno pihljaj, da se
ni občutila vročina
tistega poletja.«**

Mislim, da je bil petek, ko smo skupaj z Matjažem, Petrom in Metko odšli v gozd. Sedaj mi ni več jasno, zakaj sem bila tako nespametna. Splezala sem na visok bor, kljub opozorilom mojih prijateljev.

Mahala sem jim, ter se pretvarjala, da sem Tarzan. Vendar je bor, ki je bil na pogled močan, bil očitno preveč krhek, da bi zdržal mojo težo. Tako se je veja odlomila, jaz pa sem nemočno padla na tla. Matjaž, Peter in Metka pa so kričali vsevprek. Zadnja stvar, ki sem jo videla, je bil Peter s telefonom v roki, nato sem zaspala.

Nenadoma sem zaslišala prečudovite zvoke. Ptice raznih barv so se lovile, deklica je nežno igrala na harfo in veter je lahno pihljaj, da se ni občutila vročina tistega poletja. Pogledala sem v zrak ter zagledala majhno brezo, ki me je gledala z velikimi rjavimi očmi. Ni spregovorila, le prijazno me je gledala. Rada sem imela naravo. Drevesa in živa bitja so mi pomenila veliko, čeprav sem bila včasih nespametna. Zraven breze je stal majhen bor. Prav takšen, s kakršnega sem padla. Le, da je ta bil manjši, imel je prikupne

očke in majhen nasek. Razlika med njim in brezo je bila le ta, da je bor za razliko od breze jokal ter se nežno tresel. Počasi sem vstala, da bi videla, zakaj joče. Njegova veja je odlomljena ležala na tleh. Deklica, ki je igrala na harfo, je počasi vstala ter pristopila do mene. Pozdravila me je in zapletli sva se v pogovor. Nenadoma je breza priskakljala do naju ter naju dregnila z vejami. Obrnili sva se k njej, ta pa je pokazala na objokanega bora. Nenadoma sem se spomnila. Deklici sem povedala za svojo prigodo in skupaj sva stekli k boru. Čudilo me je, da dekličinega imena nisem poznala. Vendar me to ni obremenjevalo v prijateljstvu z njo. Vedeli sva, da smo v gozdu in tu ni povojev ali gaz za oskrbo ran. Deklica je stekla globlje v gozd, jaz pa sem ji le nemo sledila. Med potjo sem jo vprašala kam me sploh pelje. Povedala je, da odhajava k veliki brezi. Z nje padajo stvari, ki si jih zaželiš. Povedala pa mi je tudi svoje ime. Manja.

Gozd je bil čaroben. Manja je pozdravljala drevesa, ta pa so ji v pozdrav mahala z vejami. Majhen ris je Manji in meni celo pomahal.

Kmalu sva prišli do breze. Bila je visoka. Višja od Triglava in naših drugih gora. Poklicali sva eno izmed njenih vej in si skupaj zaželeli nekaj, kar bi pomagalo boru. Breza je čez trenutek v najini roki stisnila debelo ovijalko. Nato sva se hitro poslovili in stekli v gozd. Prispeli sva k boru in ga oskrbeli. Ta naju je le hvaležno opazoval.

Nenadoma sem začutila potres. Nisem vedela, kaj se dogaja. Manja in bor sta mi pomahala in vzletela sem. Zbudila sem se v bolnišnici, okoli mene pa so stali moji prijatelji in družina. Povedali so mi, kaj se je zgodilo, ko sem padla z drevesa. Jaz sem se le utrujeno zasmejala ter zaspala v upanju, da me bo Manja in čudežni gozd obiskal tudi zdaj.

Lena Bola Ujčič, 5. C

Moja pot do uspeha

Zelo rad igram klavir, saj se ob igranju zelo sprostim. Klavir sem začel igrati v prvem razredu.

Dvakrat na teden se odpravim v glasbeno šolo, kjer mi profesorica da nove skladbe in napotke za vajo doma.

Klavir vadim vsak dan, saj želim imeti dobro oceno v glasbenem spričevalu. Klavir me pri šolskih obveznostih ne ovira; včasih se moram celo odreči igranju nogometa s prijatelji. Moji prijatelji ne igrajo klavirja,

nekaj pa jih igra druge instrumente.

Družina me zelo rada posluša, ko na nastopih z bratom igrava štiriročne skladbe.

Miha Pilič Turk, 5. a

Moja pot do uspeha

Ko sem na televiziji gledala modno revijo, so me zelo privlačile obleke, zato sem se odločila, da bom postala modna oblikovalka.

V tej dejavnosti želim biti uspešna zato, ker zelo rada rišem obleke in jih tudi šivam. V to dejavnost me niso silili starši, ampak sem se sama odločila zanj in ugotovila, kaj mi je všeč in kaj mi ni. Včasih se s sošolkami pogovarjamo o tem, kje želimo biti uspešne. S Saro in Kiara smo se

odločile, da ko bomo odrasle, bomo z letalom odletele v Pariz, kjer želi Kiara uspeti kot zelo dobra balerina, s Saro pa bova skicirali, risali in izdelovali obleke. Odprli bova butik, kjer jih bova prodajali.

Po navadi obleke rišem med prostim časom. Včasih pa pride k meni Sara in jih skupaj riševa. Odreči se moram velikemu delu svojega prostega časa, vendar pa v risanju oblek vseeno uživam. Ta dejavnost mi je všeč tudi

zato, ker me ne ovira pri učenju uspehu. Še nikoli se zaradi nje nisem odrekla učenju in še nikoli nisem zaradi nje pozabila domačih nalog. Najbolj pa si želim, da bi, ko bom velika, uspela v tem poklicu.

Nisem edina od mojih prijateljic, ki bi rade uspele v tej dejavnosti. S Saro druga drugo podpirava in si stojiva ob strani. Ona je moja najboljša prijateljica.

Ula Stres, 5. a

»S Saro in Kiara smo se odločile, da ko bomo odrasle, bomo z letalom odletele v Pariz, kjer želi Kiara uspeti kot zelo dobra balerina, s Saro pa bova skicirali, risali in izdelovali obleke.«

Pastirček in čarovnikova hči

Nekoč je pastirček, iz jezera pil, videl je deklico zalo, se vanjo zaljubil.

Potem obleko ji je ukral, ter nato načrt skoval, kako bi jo dobil in z njo se poročil.

Ko pride pod Stekleno goro, je pot imel za moro, potlej se nanjo povzpne, ter v čarovnika zazre.

Ta velel mu je naloge tri, šele nato se z nevestico lahko poroči.

Ko je vsa dela izvršil, je deklico dobil in tako sta skupaj šla, ter pred čarovnico za vedno izginila.

Nikolaj Makuc, 5. a

Pastirček mlad, poročil bi se rad, z lepo deklico, čarovnikovo hčerkico. Ta hčerkica je lepa, mlada, s pastirčkom poročila bi se rada.

Ko pastirček prosit gre za lepo deklico, vitko kot prestico, mu čarovnik naloži tri težke naloge, ki se izkažejo za hude

nadloge.

Pastirček vse naredi, lepo deklico dobi, oba srečna in zaljubljena, sta pred čarovnico izginila.

Ula Stres, 5. a

Pesem o pepelki

Pepelka je živela z očkom
v gradu za bistrim potočkom.
Potem dolgočasiti se je začela
in da bi njegova princeska vse imela,
se je kralj odločil,
da se bo znova poročil.

A tokrat je kralj izbral napačno,
za ženo izbral je grofico temačno.
Ona že imela je hčerki dve,
a tudi onidve imeli sta slabo srce.

Kraljica je začela vsemu prevladovati,
nobeno pravilo ni smelo isto ostati.
Pa se je kralj odpravil na lov,
a kot nalašč se ni vrnil domov.
Pepelko so za delo zadolžile,
same pa se brezdelju prepustile.

Nekoč je Pepelka prejela novico,
da princ pripravlja veselico.
»Pridejo naj vse deklice,
ki rade imajo veselice.«
Tudi princ imel je resne težave,
ker ni mogel najti neveste prave.

Čeprav je ravno ni želel,
starega kralja ni na cedilu pustiti
želel.
Medtem je Pepelka morala vse postori,
če ni hotela plesa na dvoru zamuditi.
Staromodno obleko je poiskala,
na preureditev je komaj čakala.

Najprej je morala še ukaze izpolniti,
ko je miškam uspelo v sobo tiho priti.
Hitro so zavihale rokave,
da Pepelka ne bi imela težave.

A polsestri sta se vznemirili,
ker sta na Pepelki delce svojih
oblek odkrili.

Pepelka je na klopi jokala,
ker ji strgana obleka ni nič pomagala.
Nenadoma zagledala je dobro vilo,
ki je občudovala Pepelko milo.

V Pepelkini knjigi sem prebrala,
da je dobra vila to dejala:
»Iz okrogle buče bom kočijo naredila,
male sive miške v konje spremeni-
la,
konj bo kočijaž in kuža za lakaja,
vse bo prelepo, kot v bajkah se
dogaja.«

Nato je še Pepelko spremenila,
nadela ji je prelepa oblačila.
Le nekaj ji je naročila:
»Nehaj plesati, ko bo odbila pol-
noč,
do tedaj pa lahko noč!«

In res: ko jo je kraljevič zagledal
cel večer nobene druge ni pogledal.
Kmalu je polnoč odbila,
zato se je Pepelka za ples zahvalila.

Hitela je in šele doma odkrila,
da je čeveljček na dvoru izgubila.
Kralj se je izrazil besno:
»Tu me nihče ne jemlje resno.«
Nato je komornika nagnal,
da bi lastnico čeveljčka poiskal.

Mačeha je že slutila,
da je bila Pepelka tista lepotica
mila,
zato je ključ v vratih obrnila
in Pepelko v sobo zaklenila.
Med preobuvanjem polsester so
miške zlepa
mačehi ključ potegnile iz žepa.

Zadnji hip je Pepelka prehitela:
»Jaz bi tudi čeveljček pomeriti
hotela!«
»Sedi v naslonjač dekle,
nogo pa kar semkajle.
Pristoji ti kot ulit,
lepa si, da jemlješ vid.«

Komornik je vzkliknil, da našel je
nevesto
in jo v kočiji odpeljal na belo ces-
to.
Že isti dan so poročni zvonovi
zvonili,
na poroko so tudi miške povabili.
Pepelki je od sreče zaigralo srce,
saj tak je občutek kraljevičeve
žene.

In morda še zdaj živita,
pred našimi očmi sta dobro skri-
ta.

Tisa Tavčar Gerlovič, 5. C

Biserno oko

Iskra otroštva je
posvetila v
zrcalno nebo.

Luč radosti je
posvetila nad
našo zemljó.

Duša življenja
je poletela
v zrcalno nebo.

Vsi smo
občudovali to
biserno oko.

Tia Lah, 5. C

6. razred

Ljubezen

V meni nekaj vre,
to bolezen čudna je.
Cele dneve muči me,
saj vem, za fanta gre.

Ko pogleda me,
zastane mi dih,
v moji glavi je prepih.

Vročina me oblije,
moj nasmeh zasije,
srčni utrip pa glasno bije.

Od sreče skoraj odletim,
vsaj malo se mu lepa zdim.
Zasanjana do konca dne,
nič zmotiti me ne sme,

samo nanj zdaj mislim še.

Že celo leto to dogaja se,
pa ne upam si vprašati,

ali ljubi me,
le kaj, če rekel mi bo ne,

to mi strlo bo srce.

Želim, da ljubezen bila bi z obeh strani,
a se v življenju vse, kar hočeš, ne zgodi,
včasih to zelo boli.

XYZ

8. razred

Študentka, ki med kuhanjem navije radio do konca

Ana Žontar Kristanc je študentka prava, ki vodi svojo oddajo Ana kuha. Pri kuhanju je zelo razgledana, v kuhinji rada eksperimentira, ob tem pa navije radio do konca in prepeva.

Kdaj si začela kuhati?

Vedno sem rada kuhala. Bolj intenzivno pa sem se s tem začela ukvarjati pred slabimi štirimi leti, ko sem začela pisati svoj kuharski blog Ljubezni polna skleda.

Zakaj si se odločila za svojo kuharsko oddajo?

Snemanje kuharske oddaje so mi ponudili in kljub mojemu strahu pred kamerami te ponudbe nisem mogla zavriniti. No, in zdaj sem tu.

Katera je tvoja najljubša jed sedaj in katera je bila v otroštvu?

Nimam najljubše jedi. Rada imam jedi iz krompirja in paradižnika, drugače pa jem vse. V otroštvu pa sem bila doma znana kot krompirjevka – moja najljubša jed je bila namreč vsaka, ki je vsebovala lepo količino krompirja.

Kaj najraje kuhaš in zakaj?

Vsak dan kuham nekaj drugega, zato bi težko izpostavila le eno jed. Je pa res, da rada pečem kruh, ker me priprava sprošča.

Komu najraje kuhaš in zakaj?

Najraje kuham svojemu možu, ker ni izbirčen in sem pri uporabi sestavin popolnoma neomejena.

Kateri je tvoj najljubši kuharski priročnik in zakaj?

Moj najljubši kuharski priročnik je moja glava. Kadar ustvarjam doma, nimam rada omejitev in ustvarjam čisto po »filingu« in trenutni inspiraciji.

Ali poslušáš glasbo med kuhanjem in zakaj? Če da, katero?

Zelo velikokrat poslušam glasbo med kuhanjem. Po navadi tako naglas, da zraven lahko še malo prepevam in me nihče ne sliši. Največkrat poslušam različne popularne lestvice ali pa country glasbo.

Katera je glavna sestavina tvoje kuhinje?

Nimam glavnih sestavin. Uporabljam čimveč različnih. Vedno rada spoznavam nove in jih vključujem v svoje recepte.

Kdo je tvoj vzornik?

Imam veliko vzornikov. Vse od Jamie Oliverja, čigar nastop pred kamerami je moj vzor, pa do moje mame, ki kljub obilici dela še vedno vsak

dan skuha toplo domače kosilo.

V svojih oddajah vedno razkažeš veliko receptov. Kako prideš do njih?

Inspiracijo za recepte najdem vseh povsod: v kuhinji svojih staršev, svojega tasta, knjigah, na svojem vrtu ... Največkrat pa enostavno uživam, ko razmišljam o različnih kombinacijah in jedeh in ponavadi prav tedaj nastanejo najbolj zanimivi recepti.

Kateri so tvoji konjički?

Sem velika ljubiteljica filmov in knjig. Odkar pa imam svoj vrt, bi brez težav rekla, da je ukvarjanje z vrtom moje najljubše preživljanje prostega časa.

Zakaj si se odločila za študij prava?

Takrat se mi je to zdela prava odločitev. Bila sem še zelo mlada in nisem vedela, kaj bi v življenju res rada počela. Tako sem se odločila za pravo, ki mi je bilo vsebinsko zelo zanimivo.

Eva Jakša in Eva Dobrovoljc, 8. d

»Moj najljubši kuharski priročnik je moja glava.«

Človek, rojen z optimizmom

ALEN KOBILICA,
ČLOVEK, KI KLJUB SLE-
POTI OHRANJA OPTI-
MIZEM IN PRAVI, DA
VIDI CILJ.

----- KAKŠNE SPOMINE IMAŠ NA OTROŠ- TVO?

Moje otroštvo je bilo zelo lepo, in sicer dobra stvar je bila ta, da so stari starši doma iz Kopra, kjer sem se tudi rodil. Oče je bil iz Ljubljane, kamor smo se preselili. Vsako poletje, ko je bilo konec šole, sem odšel na morje in se vrnil zadnji dan počitnic. Vse počitnice sem preživel na obali, kjer sem se potapljal in ogromno časa preživel v vodi. Imam res lepe spomine na otroštvo.

ZAKAJ SI SE ODLO- ČIL ZA ŠTUDIJ NA FAKULTETI ZA ŠPORT?

Šport mi je bil od nekdaj všeč, zelo rad sem se ukvarjal z njim. Že zgodaj sem se začel ukvarjati z nogometom. Tudi moj oče je bil športnik in to mi je bilo v krvi. Rad sem se ukvarjal prav z vsemi športi. Šport me je držal ves čas pokonci, zato je bila tudi nekako logična posledica, da sem se kasneje odločil za Fakulteto za šport. Še pred tem sem igral tudi tenis in delal na teniških igriščih, naredil sem tudi licenco za reševalca iz vode v Ameriki in delal tudi kot reševalec. Skratka, šport je del

mene, vedno znova mi zbistri glavo, me navdahnje in blazno uživam v tem. Poleg tega sem se za fakulteto odločil tudi zato, ker rad delam z otroki in mi je zelo všeč, ko lahko komu prenesem neko znanje.

KAKO TO, DA SI POS- TAL MANEKEN?

Na koncu srednje šole me je sošolka naključno vprašala, če bi nastopil v neki reklami. Nastopil sem in tam so bili nad mano zelo navdušeni. Nato je prišel fotograf, ki je bil zraven pri tej reklami, in me vprašal, ali bi me smel fotografirati.

Kar naenkrat sem spoznal ogromno ljudi. Dobro sem se počutil pred kame- ro, nisem imel nobenih težav s samozavestjo. In potem sem čez čas začel počasi razmišljati tudi o tem, da bi šel malo dlje. Da si ne bi kdaj očital, da nisem poskusil, sem se nekega dne usedel v avto in se odpeljal v Milano.

ZAKAJ SI OSLEPEL IN KAKO SI TO NA ZAČETKU DOŽIV- LJAL?

Moja slepota je posledica operacije na glavi. Imel sem nerakavi tumor, ki so mi ga odstranili, ampak kot posledica mi je nekaj pritiskalo na optična živčna vlakna, kar je povzročilo izgubo vida. Slepoto sem sprejel kot izziv. Vedno pravim, da je to začasna stvar in poskušam v tem času, dokler ne vidim, biti vsak dan boljši v vseh pogledih, boljši človek in narediti

čim več stvari.

KAKO SLEPOTO PRE- NAŠAŠ SEDAJ?

Človek se navadi na neko stanje, tako da včasih pozabim, da ne vidim. Šele kasneje se zavem, da ne vidim. Nekatere stvari se naučiš in se ti zdijo samoumevne. Predvsem v prostorih, ki jih poznam, imam občutek, da jih vidim. Problem je potem na cesti, kjer ne morem tistega, kar bi rad, ker moram imeti vedno nekoga ob sebi.

KDO TI POMAGA PRI VSAKODNEVNIH OPRAVILIH?

Večino stvari sem se navadil delati sam, seveda pa mi pomagajo tudi prijatelji in prijateljice.

ALI SE TVOJ VID BOLJŠA ALI SLABŠA?

Moj vid se zelo počasi izboljšuje, ampak to so res zelo majhni premiki. Lahko bi rekel, da je že nekaj časa stanje zelo podobno.

KAJ JE TVOJ NAV- DIH ZA OPTIMIZEM?

Mislím, da je z optimizmom tako, da se z njim rodiš ali pa ne. Jaz ljubim življenje. Zelo ga imam rad, sem vesel, sončen, srečen človek in vsak dan, ko se zbudim, si rečem: »VAV, kakšen krasen dan!« Življenje res zajemam z veliko žlico in življenje samo se mi zdi res velik dar. Optimizem je pri meni nekaj samoumevnega.

Brina Peceli, Katja Štrakl, Ajda Bole, 8. b

To sem jaz

Prihajam iz Srbije. Kraj, ki se nahaja na jugu Srbije, se imenuje Vranje, tam sem tudi hodila v šolo. Šola je bila kar velika, ima igrišče za nogomet in košarko. Zgradba pa je bila večja od te šole. Ima dva vhoda. V bližini šole so tri manjše trgovinice, dva kioska hitre hrane in pekarno, v kateri učenci kupujejo malico. Med glavnim odmorom učenci zapustijo šolo, v primeru dežja pa gredo v prostor namenjen druženju.

Pouk smo imeli v dveh izmenah, prva se je začela ob osmih, druga pa ob štirinajstih. Vsi učenci na šoli se učijo angleški jezik. Od petega razreda naprej lahko izbirajo med francoščino in ruščino. Na naši šoli je osemletka. V petem razredu smo začeli tudi s predmeti kot so biologija, zgodovina, geografija in tehnika, v šestem razredu smo dobili fiziko in v sedmem še kemijo.

Šola je bila razdeljena po nadstropjih. V tretjem so bili učenci od prvega do četrtega razreda, ostali razredi so bili v nižjih nadstropjih. Vsaka šola ima svojo opremo, ki se uporablja pri športni vzgoji, na primer rumena majica in modre hlačke, to je bil tudi simbol naše šole. Dokler je vreme ugodno, med športno vzgojo hodimo ven, ob slabem in mrzlem vremenu pa telovadimo v telovadnici. Dekleta igrajo odbojko v telovadnici, fantje pa nogomet zunaj na igrišču. V šoli ne uporabljajo copat in nimajo omaric. Nahrbtnike odložijo na stole. Na šolskem dvorišču se nahaja vodnjak in nekoliko klopi. S prijatelji smo se družili na ulici, po navadi smo si šli v bližnjo pekarno kupit rogljičke, zatem pa smo se igrali različne igre, kot so "žmurke", skrivalnice. Čez dan

smo se sprehajali do centra mesta ali do naše šole (ker je poleti veliko sošolcev na šolskem dvorišču). Pozimi se sankamo, delamo snežake in se kepamo. Na koncu ulice, čez cesto, je bencinska črpalka, za katero se nahaja velika gugalnica. Tam se lovimo in se gugamo. Na žalost je teh iger na prostem veliko manj, ker se otroci, tako kot tukaj, vedno bolj družijo z računalniki in telefoni. Ko odrastejo, jih vedno bolj zanima jo odhodi v mesto. Velikokrat smo se igrali igrice, kot so "na slovo na slovo" in "kaladont", dokler nas niso starši poklicali domov.

Anja Nedeljković, 8. a

Intervju s Tejo Perjet

Čeprav zdaj na Pop TV-ju poteka že druga sezona šova Gostilna išče šefa, se verjetno še spomnite simpatične Teje, ki se je za gostilno borila v prejšnji sezoni. Čeprav je ni osvojila, je tam spoznala Janija, s katerim sta še vedno skupaj. Nekaj tednov po njenem odhodu iz šova, se mi je uresničila takratna velika želja, videla sem jo v živo, se pogovarjala in slikala z njo, poleg tega pa sva ostali v stiku tudi po srečanju.

Zakaj ste se odločili za sodelovanje v šovu Gostilna išče šefa?

Za šov sem se odločila predvsem iz enega razloga in to je hrana. Sama sem velika gurmanka, obožujem kuhanje in vse, kar je povezano s hrano. Je pa tudi res, da sem že kot majhna deklica sanjala o tem, da bom nekega dne imela svojo restavracijo in zato je bil šov odlična priložnost.

Kakšni so bili občutki pred začetkom šova?

Občutki so bili mešani. Šova sem se izredno veselila, ker pa nisem vedela, kaj pričakovati, me je bilo tudi strah.

Kakšen je bil vaš prvi vtis, ko ste videli hišo, kjer ste bivali in gostilno?

Prvi vtis je bil odličen. Hiša mi je bila izredno všeč, prav tako gostilna. Vse je bilo odlično.

Ste se težko privadili na kamere, ki so vas snemale 24 ur na dan?

Na kamere človek kar pozabi. Ker pa sem vedela, da bomo snemani 24 ur na dan, sem se s tem sprijaznila že pred vstopom v hišo in tako nisem imela težav s prilagajanjem.

S katerimi od sotekmovalcev ste se najbolj razumeli? Se s kom niste dobro? Kakšen se vam je zdel šef?

Zelo dobro sem se razumela z Janijem, Nikom in Andrejem. Pa tudi s Tinco in Julijano smo bile odlični trojček, medtem ko s Špelo, Meri in Petro nisem našla skupnega jezika. Šef se mi je zdel pravi mojster. Vse njegove

jedi so bile odlične in bil je ravno prav strog ter človeški obenem.

Kaj ste najbolj pogrešali iz zunanjega sveta?

Družino in prijatelje.

Lahko na kratko opišete, kako je potekal dan in kako oddaje v živo ter priprave na njih?

Dnevi v gostilni in hiši so bili zelo pestri. Vedno se je kaj dogajalo. Veliko je bilo snemanja izjav, veliko je bilo kuhanja. Na oddaje v živo se nismo kaj posebno pripravljali, prišli smo v studio, kjer so nas pripravili, in potem je šla zadeva v živo.

Kako ste se počutili, ko ste izpadli iz šova?

Ko sem izpadla iz šova, sem bila na to pripravljena. Vedela sem, da je čas, da grem domov in bila sem pomirjena. Vsekakor pa me je bilo tudi strah, saj nisem vedela, kaj pričakovati v zunanjem svetu.

Anja Grah, 8. d

Mediator — kdo je to?

Prepričana sem, da vas je ogromno že slišalo za projekt imenovan mediacija, ki je na naši šoli precej aktiven. Toda, ali zares veste, kaj vse delajo mediatorji in kako poteka njihovo usposabljanje? Ne? No, samo za vas sem se pogovarjala s starejšo mediatorko, Stašo Popović, ki je bila pripravljena razkriti pogled na vse skupaj s stališča mediatorja.

Staša, veseli me, da si pripravljena razkriti za zdaj še neznan pogled na mediacijo, kakor jo vidite mediatorji sami. A za začetek; kaj sploh je mediacija?

Tudi mene veseli, da bom lahko pomagala. No, mediacija je na kratko reševanje sporov na miren način.

Je to na naši šoli aktiven projekt?

Ja, mislim da je zelo aktiven projekt, saj se nam vsako leto pridružijo novi člani, ki jih starejši mediatorji in mentorice naučimo, kako delovati kot mediator.

Kdo ga vodi oz. kdo je vaš mentor?

Naša mentorica letos je prof. Tjaša Turšič, ker sem med starejšimi mediatorji, ki so osnovno urjenje že prestali in smo letos znanje nadgradili z delavnico o asertivnosti. Za mlajše oz. začetniške mediatorje pa poskrbi Ga. Tatjana Dobnikar, ki je hkrati tudi vodja vsega.

Kdo vse lahko postane mediator?

Mediatorji lahko postanejo vsi učenci 7.-9. razreda, ki se s tem želijo ukvarjati in so seveda potrjeni s strani mentorice.

Kje se odvije t.i. urjenje?

Urjenje se odvije v domu v Gozdu Martuljku, ki ga obiščemo vsako leto.

Torej je v bistvu to tabor?

Ja, je neke vrste tabor, kjer se naučimo vseh informacij o delovanju mediatorja in se poleg seveda neizmerno zabavamo.

Mi ga lahko podrobneje opišete (kdaj odidete tja, koliko časa traja, kaj poleg učenja še počnete tam čez dan?)

Tja gremo po navadi na začetku leta, da lahko že takoj ko pride-mo nazaj, pričnemo delovati, predvsem na stari šoli, kot mediatorji. Po navadi traja tri dni (od ponedeljka do srede), z nami pa gredo tri učiteljice ter seveda, mi učenci. Večino dneva potekajo priprave in urjenje, hodimo pa tudi na sprehode in imamo nekaj prostega časa.

Ali mi opišete potek prvega dne?

Seveda. Ko pridemo do doma, odložimo svoje potovalke v sobe, nato pa se zberemo zunaj, kjer igramo spoznavne igre, določijo pa se tudi pravila in reditelji pri obrokih za nadaljnje tri dni. Potek prvega večera organiziramo starejši mediatorji, saj novince »krstimo« z zabavnimi izzivi.

Ti je na taboru všeč? Kaj?

Tabor mi je zelo všeč, saj menim da je zabavna izkušnja, letos pa mi je bila najbolj všeč nova delavnica, saj sem se naučila nekaj novega.

Zveni zelo zabavno. Kako pa poteka delo mediatorja čez leto?

Mediatorji po navadi delamo v parih in enkrat na teden obiskujemo staro ali novo šolo, kjer mlajšim učencem in vrstnikom pomagamo pri reševanju sporov.

Zakaj si se odločila, da postaneš mediatorka?

Za mediacijo sem se odločila, ker se mi je po predstavitvah starejših učencev v našem razredu, ko sem bila mlajša, zdelo zelo zanimivo in sem želela poskusiti še sama.

Ali kdaj obžaluješ odločitev?

Ne, nikoli saj mislim, da je to super izkušnja za prihodnost.

Po svojih izkušnjah mi povej, kdo se bolj udeležuje mediacije – mlajši ali starejši učenci? Zakaj?

Mlajši, ki imajo v pogledu nas starejših večkrat bolj nesmiselne probleme, a so zanje pomembni in jih z veseljem rešimo. Verjetno je to zato, ker so mlajši bolj radovedni in jih zanima naše delo, starejših pa je mislim, da sram pred nami govoriti o svojih problemih.

Bi kaj rada sporočila bodočim mediatorjem/staršem in ostalim bralcem tega intervjuja.

Ja, mediatorjem. Če boste ali bi radi postali mediatorji, si zapomnite, da je to izjemna in zabavna izkušnja, a tudi trdo delo, ki se mu boste morali posvetiti.

Staršem in ostalim bralcem pa; spodbujajte svoje otroke pri tem, saj je to koristno za druge in njih. Predvsem pa podpirajte mediacijo in nas mediatorje, saj opravimo veliko dobrega dela.

Staša, hvala, to bi bilo vse. Zahvaljujem se ti za tvoj čas. V veselje mi je bilo, hvala tebi.

Špela Jurak in Staša Popović, 8. B

Športni tabor 2014

Letošnje šolsko leto je na naši šoli potekal tudi športni tabor. Z učitelje- ma Janijem, Gregorjem ter učiteljico Vesno smo se v četrtek, 27. 3., odpravili v čudovito Osilnico.

Tam smo se poleg različnih športnih dejavnosti kot so tek, plavanje, kole- sarjenje in vadba v fitnesu še neiz- merno zabavali. Obiskali smo tudi zabavni adrenalinski park, kjer ni manjkala za nekatere previsoka gugalnica smrti, spust z veliko žogo,

ki mu pravimo zorbing ter za pogu- mne dušice še skok s stebra, ki je tudi nekaterim velikim fantom delal težave. Priredili smo tudi tek- movanje v balinčkanju, kjer je »nepremagljiva« trojka naših treh učiteljev navsezadnje le izgubila. Poleg vseh športnih dejavnosti smo se naučili tudi plesanja valčka, čeprav so se nekateri nad tem moč- no pritoževali ter streljanja z lokom, za katerega sem prepriča-

na, da nam bo prišlo prav. Vsak dan pred večerjo smo poslušali tudi predavanje, kjer smo se nau- čili nekaj novega o mišicah, masaži ter olimpijskih igrah.

Prepričana sem, da se je večini izmed nas v spomin vtisnil tudi rafting, kjer se na srečo nihče ni zvrnil v mrzlo Kolpo, prišlo pa je do manjših »dvobojev« v šprica- nju vode z vesli med čolni.

Reja Debevc, 8. a

Iz vasi v mesto

Življenje na vasi je gotovo druga- čno od tistega v mestu. Moja mami je svojo mladost preživela na vasi, po poroki pa se je preseli- la v mesto. O tem sem želel izve- deti več, zato sem ji zastavil nekaj vprašanj.

Kje si preživela otroštvo?

Otroštvo sem preživela v čudovi- tem majhnem kraju Luče v Zgornji Savinjski dolini. Naša hiša ni v vasi, ampak v zaselku Raduha. Do vasi je približno dva kilometra. To se mi zdi zelo pomemben podatek. V bližini mojega doma namreč ni bilo nobenega asfaltiranega igriš- ča, nobene telovadnice oziroma mesta, kjer bi kadarkoli našla vrst- nika, s katerim bi se igrala. Zato pa so v bližini mojega doma živeli moji štirje prijatelji. Ja, vseh sku- paj nas je bilo pet prijateljev, štiri punce in en fant. Res smo bili zelo povezani. Naši so bili vsi travniki in gozdovi. Poleti je bilo naše mor- je breg Savinje, pozimi pa je bilo naše smučišče oziroma sankališče sosedov hrib. V vrtec nisem nikoli hodila. Name sta pazila dedek in babica. Oba sem imela zelo rada. Lahko rečem, da sem imela res čudovito otroštvo.

Kje si obiskovala osnovno šolo in ali te na to obdobje vežejo kakšni posebni spomi- ni?

Osnovno šolo sem obiskovala v Lučah ob Savinji. Tudi na to obdo- bje imam lepe spomine. Učitelji so

bili strogi in hkrati prijazni. Veliko so nas naučili. Da je to pomembno, sem seveda spoz- nala šele pozneje v življenju.

Kam si hodila v srednjo šolo? Ali si bila v dijaškem domu? Kako je izgledal tvoj vsakdan?

Srednjo šolo sem obiskovala v Celju. V dijaškem domu nisem bila. Dnevno sem se v Celje vozila s šolskim avtobusom. Vstajati sem morala ob petih zjutraj, domov pa sem se vra- čala ob treh popoldne. Na avto- busu smo zjutraj večinoma vsi spali. Popoldne pa je bilo seve- da povsem drugače. Včasih smo bili tako glasni, da nas je voznik prosil, če se lahko malo umirimo. Vsakodnevna vožnja je bila kar naporna, po drugi strani pa tudi zelo zabavna.

Kdaj in zakaj te je pot pri- peljala v Ljubljano? Koli- kor vem, si študirala v Lju- bljani.

V Ljubljano me je pripeljala ljubezen. Takoj po srednji šoli sem se namreč zaposlila v domačem kraju. Kmalu sem spoznala svojega sedanjega moža in po nekaj letih sva se poročila. Takrat sem prišla v Ljubljano. Pustila sem službo v Lučah in v Ljubljani našla novo zaposlitev. Kmalu si se rodil ti. Po tvojem rojstvu sem se odlo- čila za študij ob delu. Verjetno niti ne veš, toda ti si študiral z

mano. Velikokrat si namreč spal v mojem naročju, medtem ko sem se uči- la.

Če se vrneva v tvoj rojstni kraj... Ali v Ljubljani kaj pogrešaš?

Prva stvar, ki jo pogrešam, so sončni zimski dnevi. Če česa v Ljubljani ne maram, je to megla. Drugače pa v Ljub- ljani nič ne pogrešam. Imam srečo, da živim v hiši, v mirnem okolju, polnem zelenja. Sicer pa Luče niso na koncu sve- ta. Ko pogrešam starše in prijatelje, se enostavno odpeljem na obisk.

Kaj rada počneš v prostem času?

Zelo rada kolesarim in rada spoznavam nove kraje. Po navadi ti dve stvari zdru- žimo. Z avtodomom obiščemo kakšen nov kraj, potem pa ga s kolesom preče- šemo po dolgem in počez. Pomembno se mi zdi, da smo kot družina skupaj. Zato izkoristimo vsako priložnost, da se kam odpeljemo. Četudi samo za vikend ali pa samo za en dan. Povsod so lepi kraji, kjer lahko kaj novega odkriješ. Najpo- membneje je, da si odpočijemo in nabe- remo energijo za vsakodnevne obvezno- sti.

Hvala za pogovor. Želim ti, da bi imela čim več časa za svoja poto- vanja.

Miha Štrok, 8. c

O človeku, ki je prepotoval svet

Boštjan Jevšek zaradi poklica veliko potuje. Potovanja so njegova velika strast že od malih nog.

Kako ste imeli namen uresničiti svoje sanje, potovati po svetu?

Najraje sem bral knjige, ki so opisovale potovanja po svetu. Da bi lahko tudi sam potoval, sem prihranil denar, ki sem ga dobil s počitniškim delom. Takoj, ko sem zbral dovolj denarja, sem začel potovati in o potovanjih pisati reportaže za časopise. Vedno bolj sem se ukvarjal z novinarstvom, ker mi je to omogočalo, da sem lahko potoval. Tudi kasneje sem si izbral poklic, ki zahteva veliko potovanj.

Kaj so bila vaša prva potovanja?

Kot najstnik v srednji šoli sem potoval v Skandinavijo, na Švedsko, takoj po srednji šoli pa sem šel v ZDA, kjer sem preživel 4 mesece. V Ameriko sem si vedno želel, vendar za to ni bilo dovolj denarja. Nato sem pred zaključkom srednje šole slučajno naletel na organizacijo, ki omogoča počitniško delo v Ameriki in sicer varstvo otrok v pri družinah. Ključno pri tem je bilo,

da so plačali tudi povratno letalsko vozovnico iz Londona v ZDA. Izpolnil sem prijavnico, bil sprejet, odpotoval v London in nato preživel dva meseca pri družini v Philadelphiji in nato dva meseca potoval po zahodnem delu ZDA.

Kaj vam je bilo najbolj všeč na vašem prvem velikem potovanju v ZDA?

Najbolj so me navdušila na eni strani velika ameriška mesta, kot so New York, Los Angeles, San Francisco z ogromnimi stolpnici, ki jih pri nas ni, po drugi strani pa čudovite naravne znamenitosti kot so Grand Canyon, drevesa sekvoje in ostala narava.

Kam in kako pa potujete danes?

Potujem po celem svetu, bil sem že na vseh celinah. Glavna razlika pa je v tem, da so poslovna potovanja krajša in da skoraj ni časa za ogled znamenitosti, ter seveda da zdaj spim v popolnoma drugačnih hotelih kot nekoč. Nekoč je bilo potrebno preračunati vsak evro, danes pa kosilo pogosto stane več kot sem imel nekoč na voljo denarja za cel dan,

vključno s hrano in spanjem.

Videli ste že veliko različnih kultur in običajev, kako se druge države razlikujejo od Slovenije?

Vsaka kultura ima svoje posebnosti in prav vsaka je zanimiva po svoje. Če veliko potuješ pomeni da si odprt, da se kaj o deželi v katero greš, tudi v naprej poučiš in da se prilagodiš njihovim običajem, ko si tam. Slovenija je podobna srednjeevropskim državam, kot so Avstrija, Nemčija, Hrvaška in se seveda razlikuje od npr. Amerike in Američanov, ki so precej odprti, od Japonske, kjer velja v družbi precej bolj stroga hierarhija. Skratka, svet je raznolik in tudi zaradi tega so potovanja tako zanimiva.

Nejka Jevšek, 8. c

Drobtinice iz popotne malhe

Kako naročamo hrano v ruščini

SLO

B: Dober dan, kaj boste?

A: En sendvič s šunko in sirom.

B: Še kaj?

A: Ja, eno Zalo, prosim. Koliko je vse skupaj?

B: 3,5 evra.

RUS

B: Здравствуйте, что вы будете?

A: Один бутерброд с ветчиной и сыром.

B: Вам ещё что-нибудь?

A: Да, пожалуйста, одну бутылку минеральной воды без газа.

Сколько стоит?

B: 3,5 евро.

Dialog pripravili učenci iz krožka ruščine. Mentor Mojca Ekart.

Kako nakupujemo spominke v španščini

SLO

C: Dober dan, vam lahko pomagam?

A: Dober dan. Koliko stane tisti magnet?

C: 7 evrov.

A: Mi date enega, prosim?

C: Seveda. Hvala za nakup.

ŠPA

C: Buenas tardes, ¿en qué puedo ayudarle?

A: Buenas tardes, ¿cuánto cuesta ese imán?

C: 7 euros.

A: ¿Me da uno, por favor?

C: Aquí tiene. Gracias por su compra.

Dialog pripravili učenci iz izbirnega predmeta španščine 2. Mentor Mojca Ekart.

Mnenja o glasbeni predstavi

Špela Jurak 8.b

Gledali smo glasbeno-plesno predstavo učencev glasbene šole Franca Šturma, ki so k nam prišli iz Medvod in Črnuč. Pripravili so k nam pisan program plesne glasbe od nekoč do danes. Med zaigranimi so se našle zvrsti od jazza, bluesa, rock and rolla pa vse do valčka in polke. Prireditev so vodili 4 učenci: 2 iz Medvod in 2 iz Črnuč, katerim je tudi beseda lepo tekla v rimah. Všeč so mi precej ritmi hitreješe glasbe, sploh Michaela Jacksona, mirni pa malo manj in zdelo se mi je škoda, da niso prostora pustili še za sodobno glasbo, ki jo radi poslušamo mladi. Med predstavo je bilo nekaj smeha in zdi se mi pohvalno, da so se učenci tako potrudili in se nam predstavili.

Petra Seliškar 8.b

Videli smo predstavo, ki so jo uprizorili učenci glasbene šole Franca Šturma iz Medvod in Črnuč. Nastopajoči so nam prikazali igranje na različne inštrumente in nekaj tudi zaplesali. Predstavo so povezovali štirje voditelji/napovedovalci/povezovalci, ki so nam povedali še nekaj malega o posameznih zvrsteh. Vsi nastopajoči so bili odlični in cenim njihov trud, ki so ga vložili v predstavo. Vsem bi z veseljem čestitala. Moji najljubši deli predstave so bili tisti s klavirjem, ker mi je všeč ta inštrument.

Staša Popović, 8.c

Ogledali smo si predstavo učencev glasbene šole Franca Šturma. Predstava mi je bila zelo všeč, saj so igrali glasbo iz različnih delov sveta. Všeč mi je bilo tudi, da so izvajali Mic-

haela Jacksona. Všeč mi je bilo pripovedovanje o glasbi v južni Ameriki, Indiji in Egiptu, saj me to osebno zelo zanima in mi je všeč. Povezovalca programa sta bila zelo zanimiva, saj je bil prisoten tudi humor. Učiteljem in učencem, ki so predstavo pripravili in pri njej sodelovali, bi čestitali, saj so bili zelo uspešni.

Luka Pepelnjak 8.c

Nastopali so učenci glasbene šole Franca Šturma. Prireditev mi je bila všeč, vendar je bila za moj okus kakšnih 15 minut predolga. Zdaj vem, zakaj imajo v gledališčih sredi predstave odmor. Najbolj mi je bila všeč zadnja točka (Golica), saj se mi je zdela izvedba najbolj podobna originalni. Vendar mi je bila všeč tudi večina drugih točk. Nastopajočim bi sporočil, da mi je bila predstava všeč in da naj pridejo še kdaj.

Mnenje o knjigi Somrak

Isabella Swan se odloči zapustiti sončno mesto Phoenix, kjer je žive-
la skupaj z mamo in očimom. Pre-
seli se v mračno mesto Forks k
svojemu očetu Charlieju. Pričaku-
je, da bo njeno novo življenje dol-
gočasno kot mesto samo. Vendar
spozna skrivnostnega Edwarda
Cullena, ki pa ima temno skriv-
nost. Bella je odločena, da odkrije
njegovo skrivnost, to, da je Edward
vampir. Bella se je vanj zaljubila,

prav tako pa se tudi Edward
zaljubi vanjo in ne morata se
ločiti. Bella pa ne ve, da je nje-
gova bližina lahko zelo nevar-
na zanjo in njene bližnje. V
Bello se je prav tako zaljubil
Jacob Black, sin očetovega
najboljšega prijatelja, čeprav
ona čuti do njega samo močno
prijateljstvo. Jackoba čaka
težka prihodnost, saj bo pos-
tal volkodlak in razvilo se bo

veliko sovraštvo med vam-
pirji in volkodlaki, ki izvira
že iz prejšnjih stoletij.

Knjiga Somrak
me je uročila in
prebrala sem vse
4 dele v enem
tednu. Ta knjiga
je za odličen
izbor za vse, ki
obožujejo
romanco, fanta-
zijske junake in
napete zgodbe.

Bralni kotiček

Paul Harrington, Skrivnost za mlade

Kako spremeniti svoje življenje
na bolje? Kako
postati uspešen,
srečen, samozaves-
ten, bogat, priljub-
ljen? Skrivnost za
mlade vsebuje
najstnikom pril-
gojena načela Skri-
vnosti, ki temeljijo

na zakonu privlačnosti. Glavni
vodili sta, da lahko postaneš vse,
kar si želiš. To si moraš resnično
želeti in razmišljati pozitivno in
tako se ti bo tisto, kar daješ oziro-
ma sporočaš, tudi vrnilo. Privlačno
oblikovano knjigo popestrijo izpo-
vedi t. i. junakov in resnične zgod-
be najstnikov z vsega sveta.

Alyson Noël, Za večno

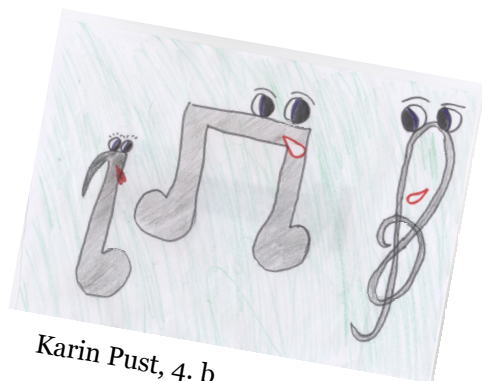
Ever v prometni nesreči izgubi star-
še in mlajšo sestro ter sama le za
las ubeži smrti. Zdaj lahko vidi avre
in sliši misli
ljudi. Če se
dotakne kate-
rega koli člo-
veka, se ji
razkrije nje-
gova življenj-
ska zgodba.
Zato se doti-
kom izogiba,
nosi kapuco,
posluša glas-
no glasbo in v novi šoli velja za
čudakinjo. Potem pa se pojavi
Damen. Prekrasen mladenič, ob
katerem svet umolkne, Ever pa se
zazdi, da ji vidi v dušo. A z njegovim
prihodom se začnejo dogajati nena-
vadne stvari in Ever si zastavlja vse
več vprašanj, na katera ne najde
odgovorov. Ve le, da postaja vse bolj
zaljubljena v skrivnostnega Damena
...

Priporočilo knjig za poletno
branje:

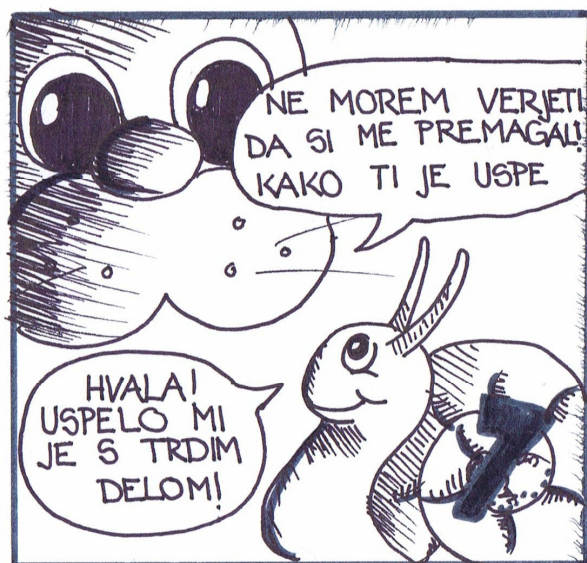
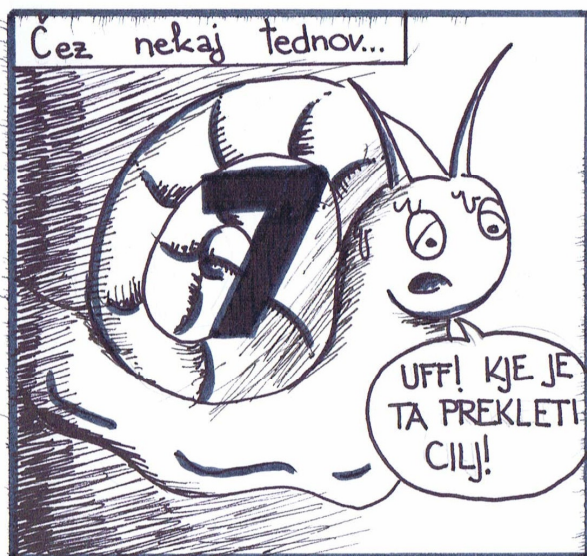
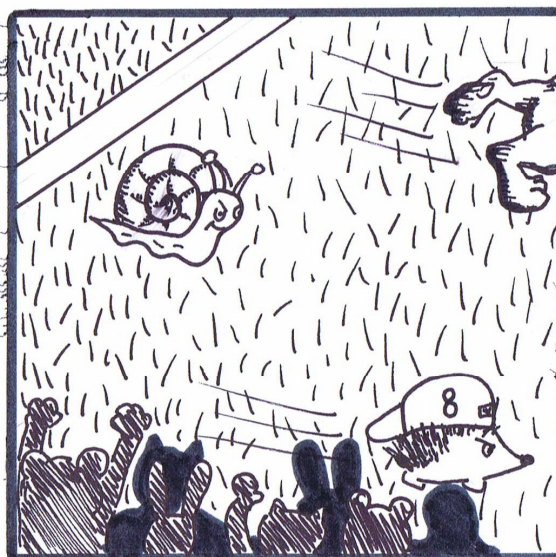
- Morris Gleitzman, Nekoč
- Beth Goobie, Punca, ki
nekaj velja
- Paul Harrington, Skrivnost
za mlade
- Sophie McKenzie, Zaljub-
ljena, zatreskana
- Stephenie Meyer, Somrak
(in vsi drugi deli)
- Suzanne Collins, Arena
smrti – (Igre lakote)
- Alyson Noël, Za večno

Staša Popović

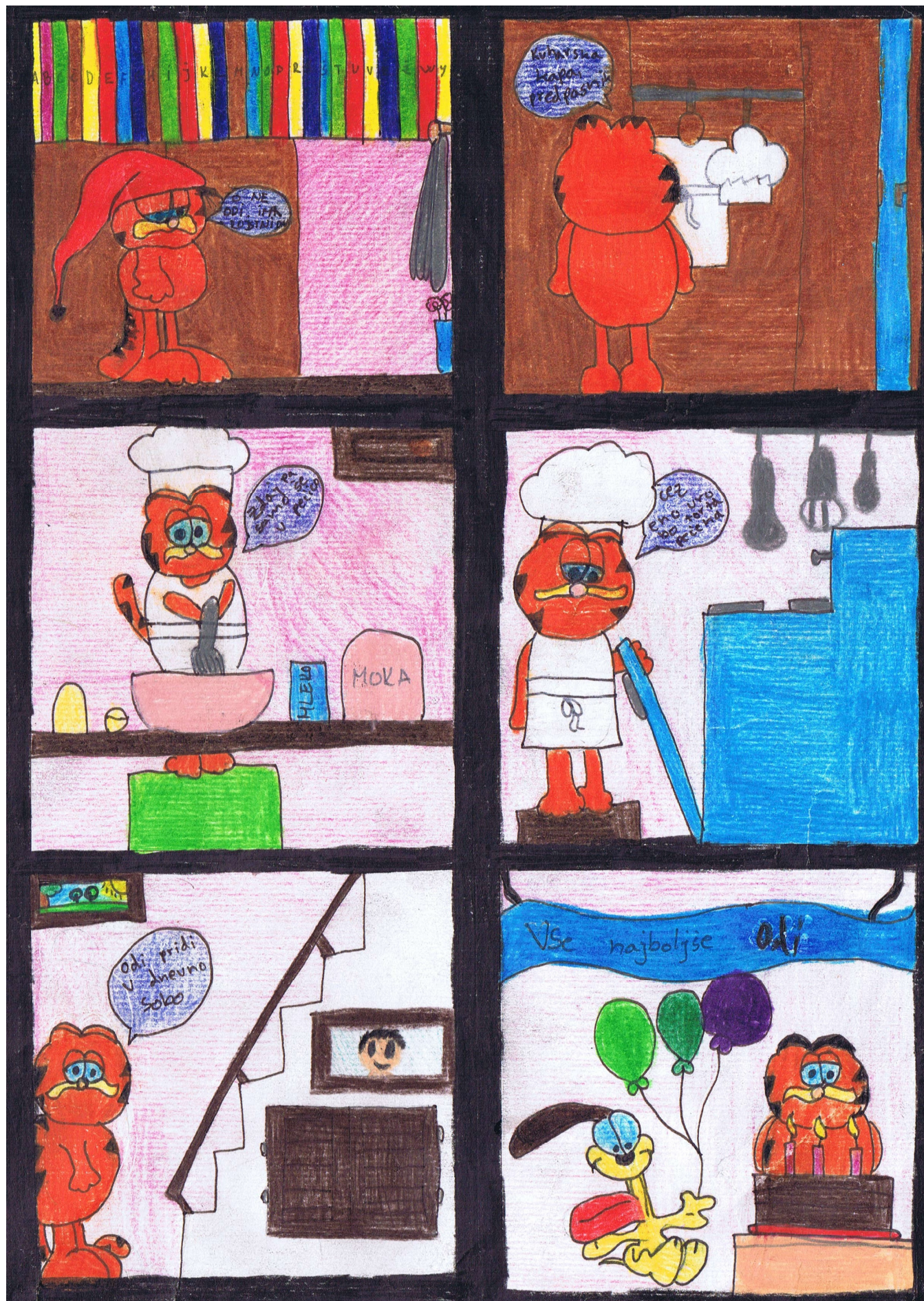

Karin Pust, 4. b

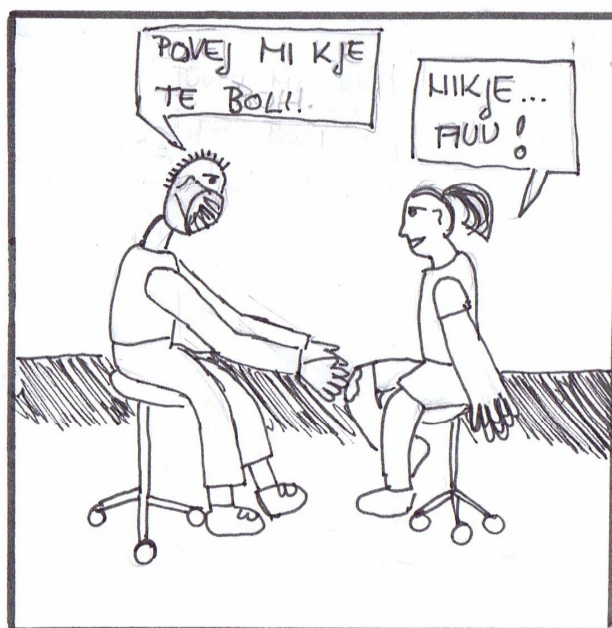
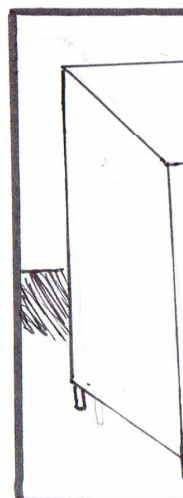

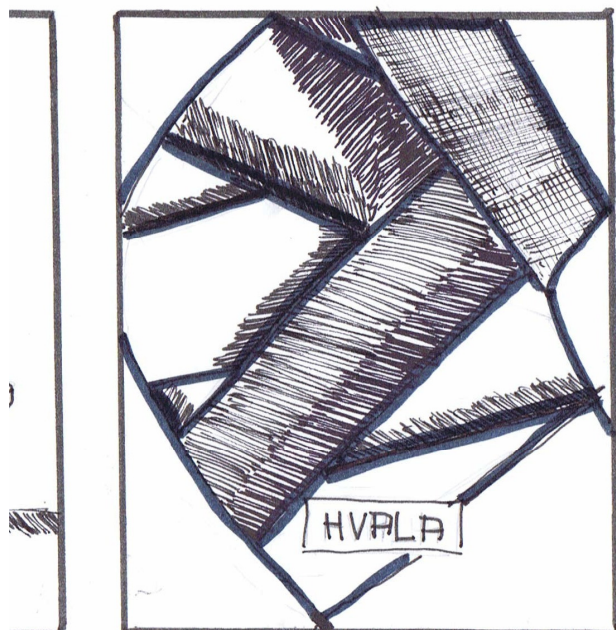
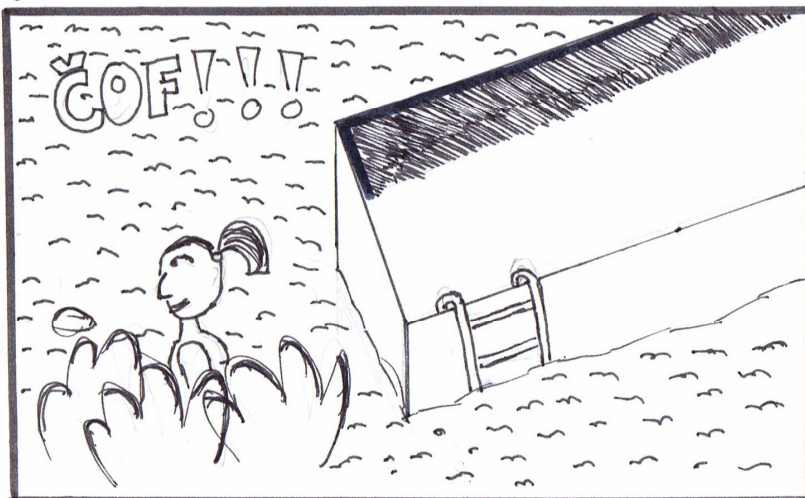

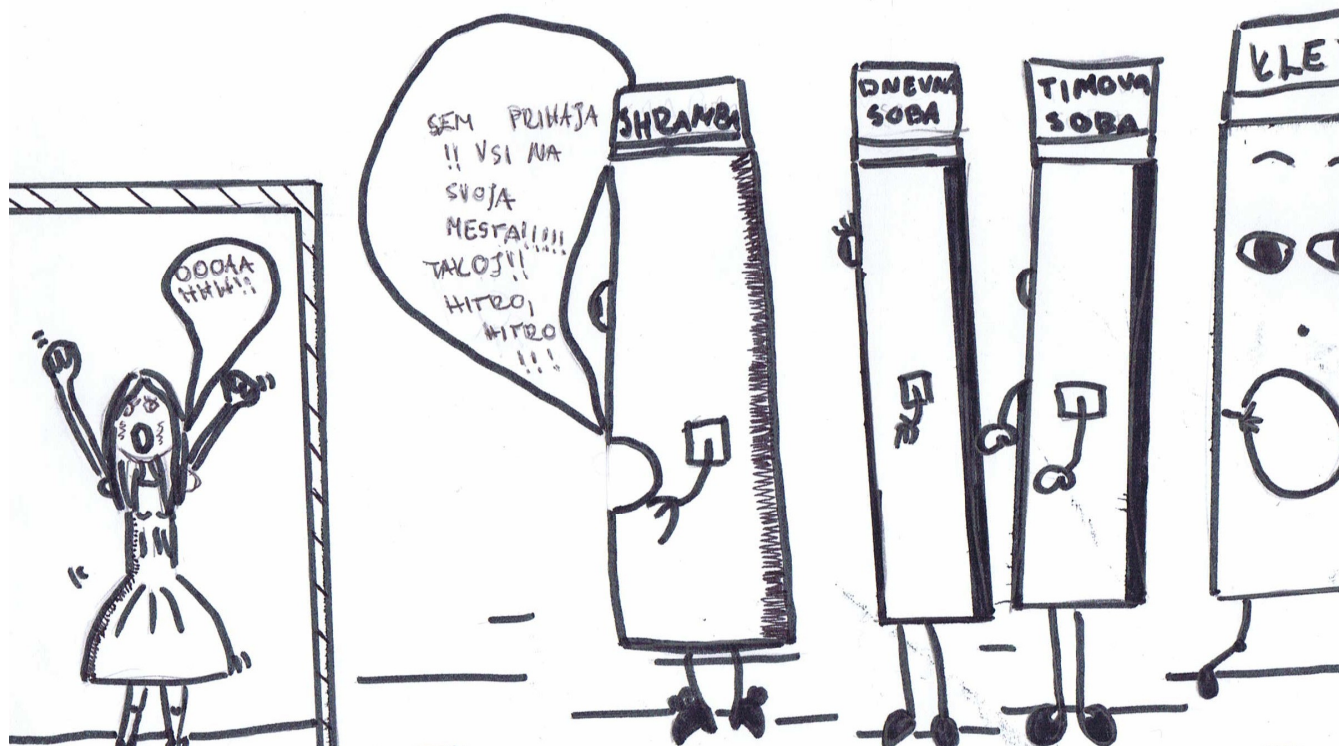
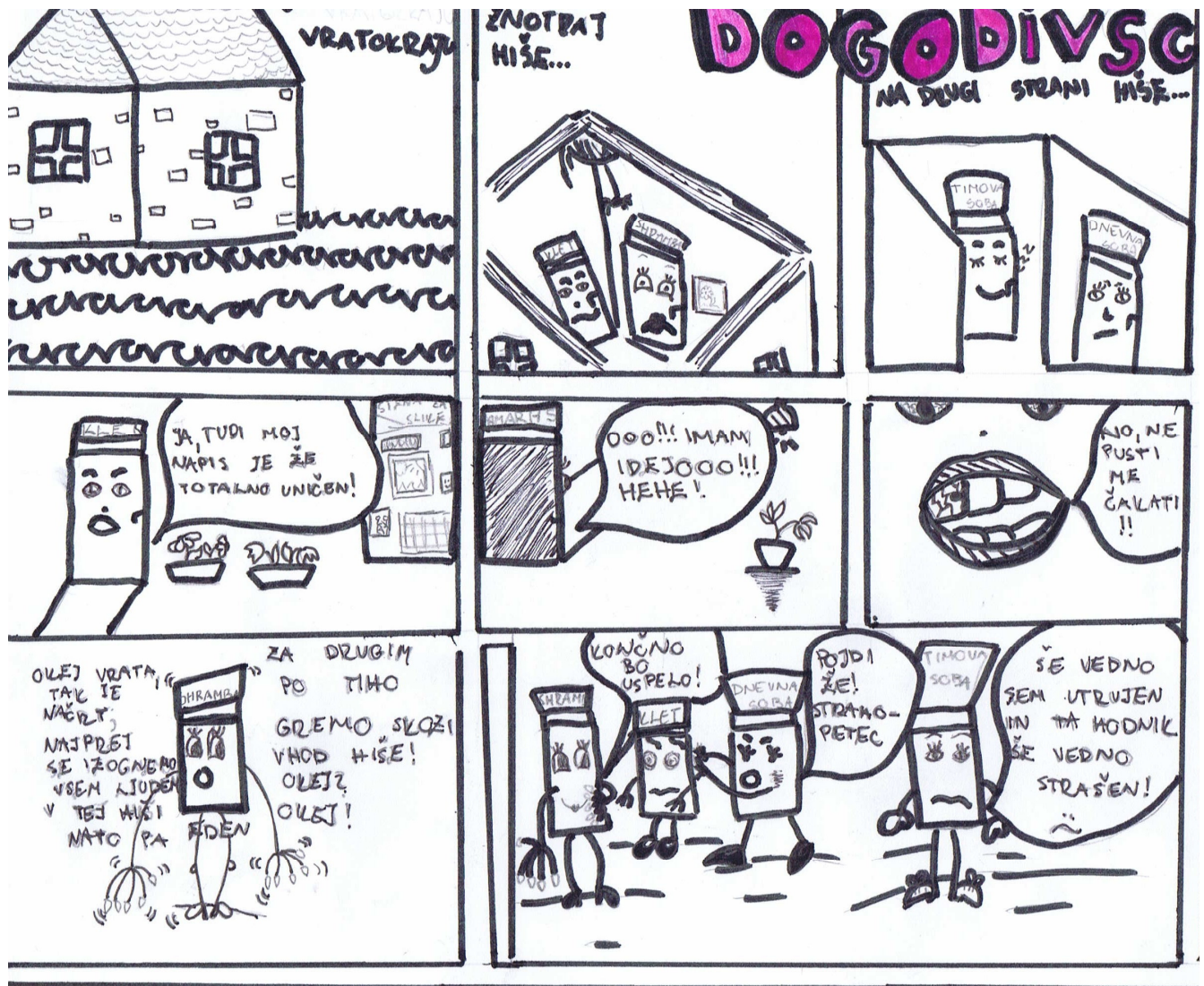
BOLEČINA V KOLE

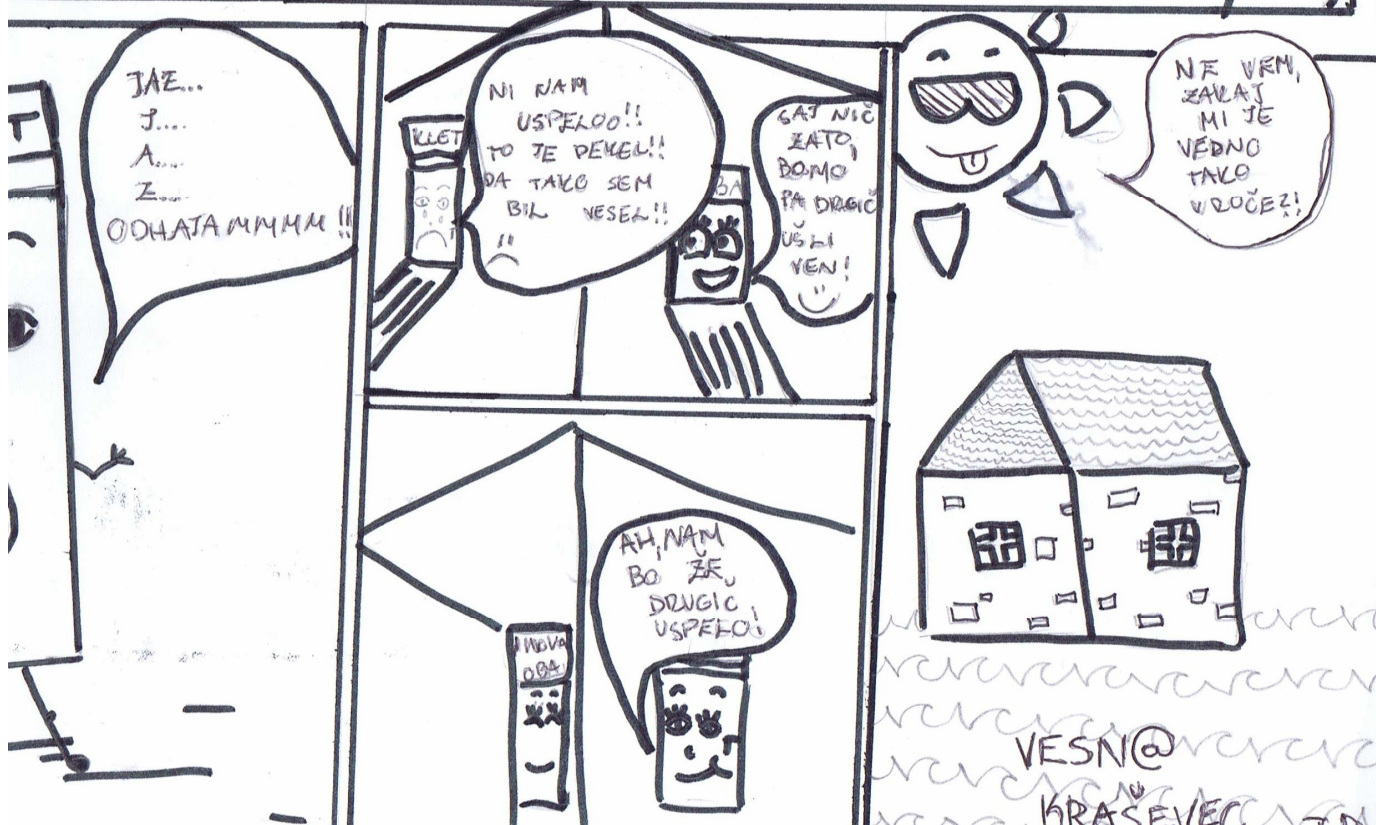
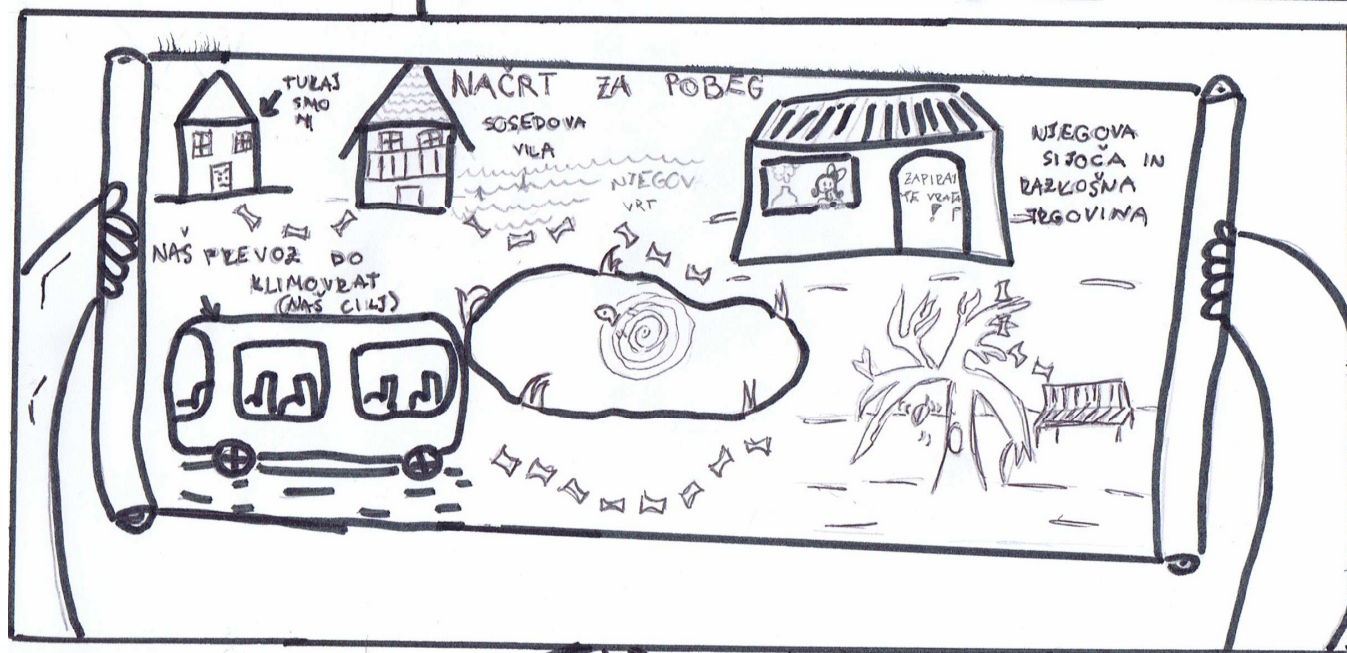

NU

NIKI SEŠEK

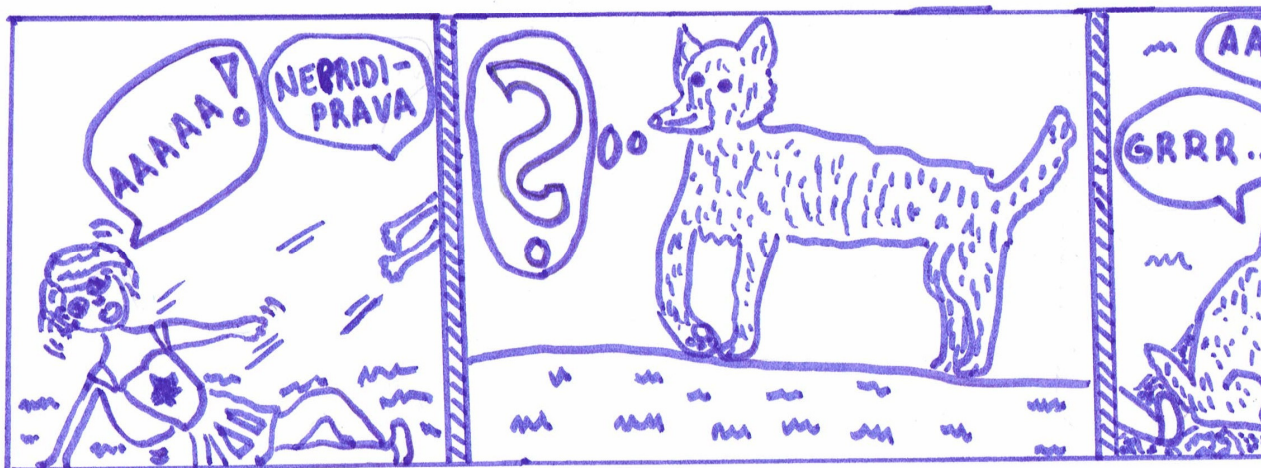

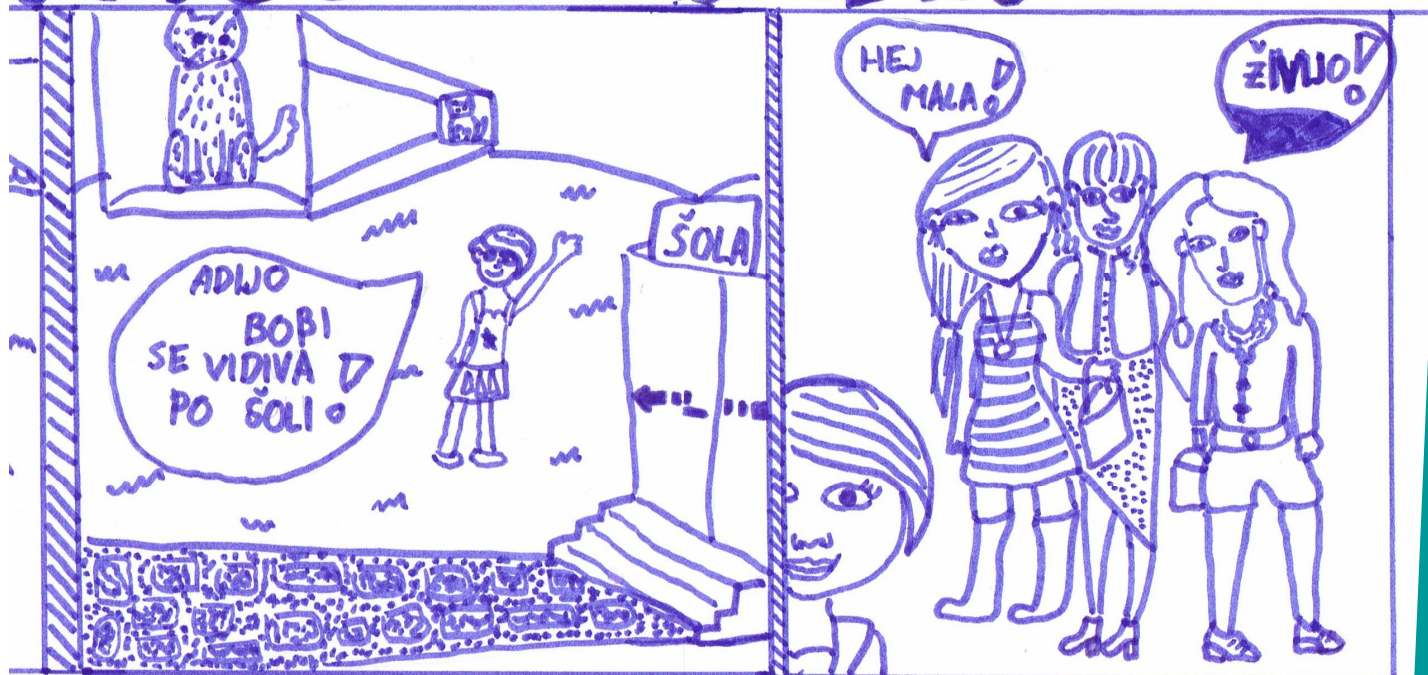

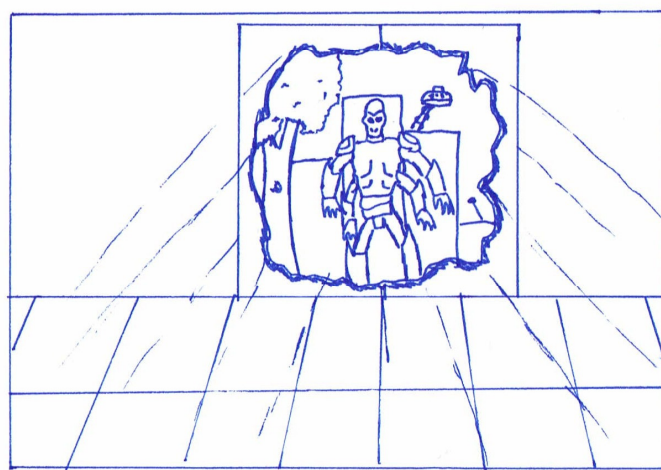
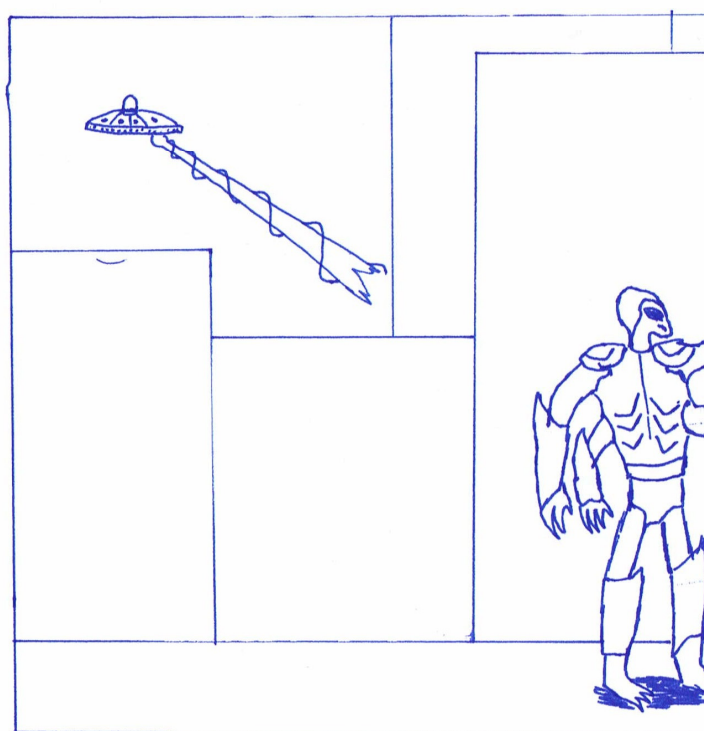
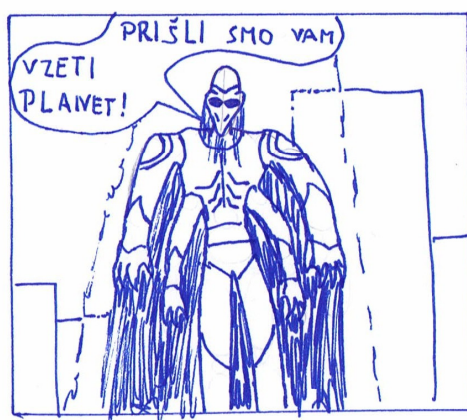
META VALENČIČ

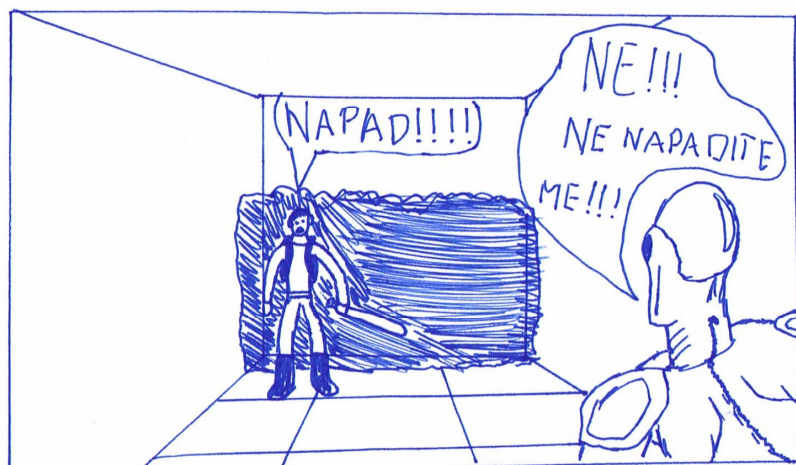
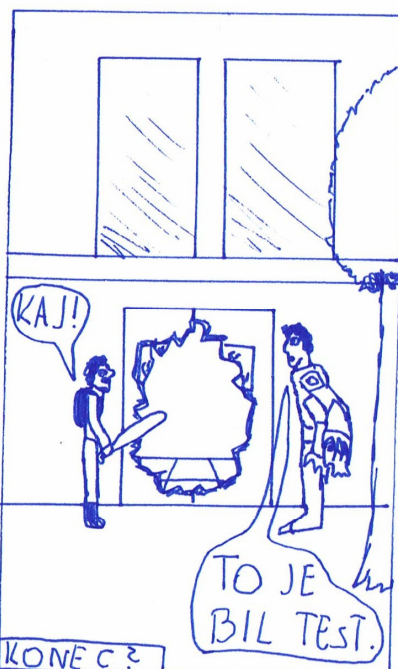
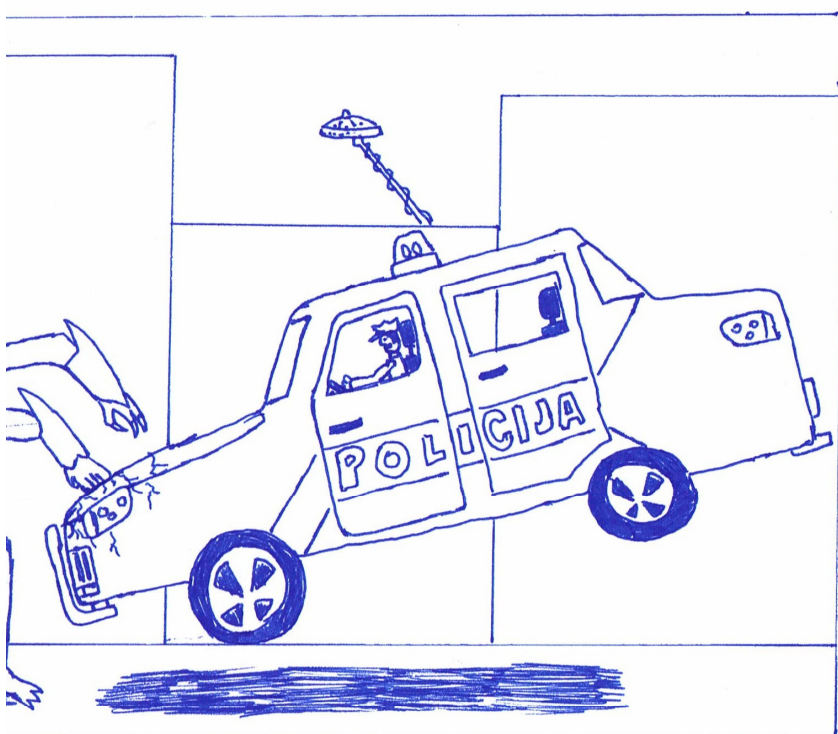
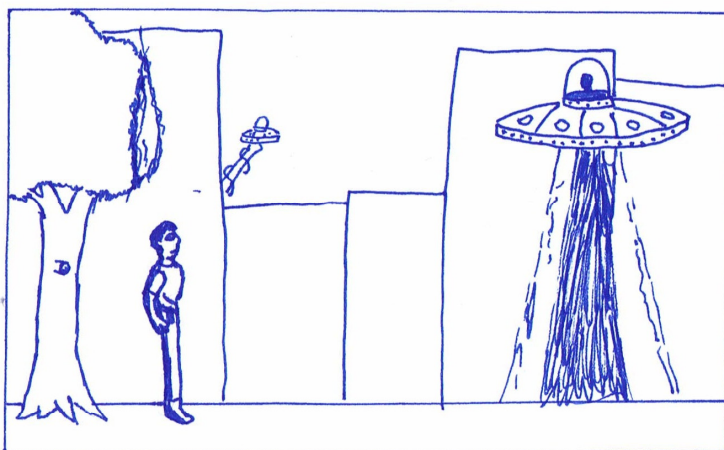
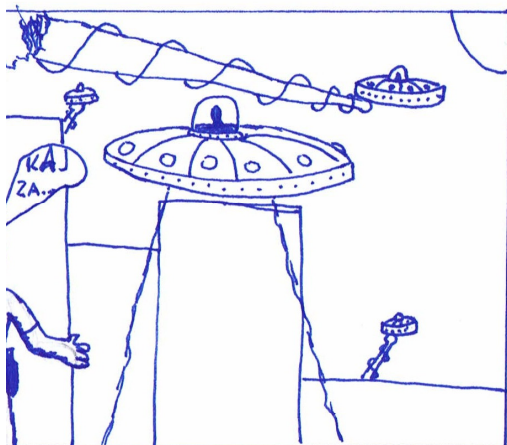
ZVEST

PASJI PRIJATELJ

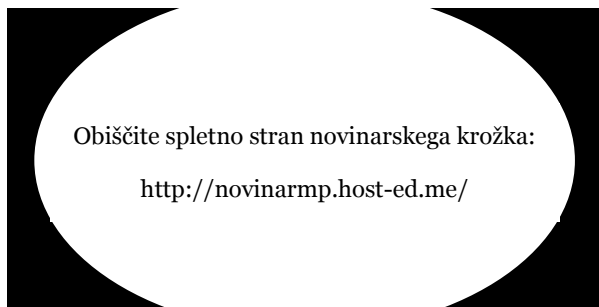

ALEKSANDER RU...

Osnovna šola narodnega heroja Maksa Pečarja

Črnuška 9,
1231 Ljubljana - Črnuče
Slovenija

**OŠ n. h. Maksa
Pečarja**

Črnuški dom

Planinska koča na hribu stoji,
v jutranjem soncu se vsa blešči.
Vrata ima sveže umita,
okna s polknicami zakrita.

Tam se kislo mleko streže,
ki planincem se prileže.
Vsakemu se dobro zdi,
da še en'ga naroči.

V koči se prav dobro spi,
nihče ponoči ne bedi.
V posteljah je res udobno,
čeprav pohištvo je staromodno.

Septembra je praznik na Mali planini,
črnuški planinci hitimo tja gor
in v številni skupini
obiščemo naš Črnuški dom.

Pridružite se, lepo je v gorah,
s prijatelji skupaj preživljamo čas.

Tadeja Pepelnjak in Maša Zara Ličen, 6. a